el pèsol negre

publicació llibertària del Berguedà

II època Núm 13
maig-juny 2003
3000 exemplars

difusió gratuïta

CONTRA EL CAPITALISME I LES SEVES GUERRES

L'1 de maig no és cap fira!

Un any més haurem d'assistir a la farsa de la fira de maig. Com denunciem cada any: l'1 de maig no és una fira! És el dia de l'obrer explotat, un dia que històricament ha estat i hauria de ser jornada de lluita. A Berga, però, l'han convertit justamente en tot el contrari: en el dia dels explotadors. Estem totalment en contra de tal manipulació i vexació contra la classe obrera, és per això que volem recuperar tal diada. Perquè l'explotació segueix i al Berguedà és més palpable que enlloc. Mentre els explotadors organitzen aquesta fira i segueixen sent els de sempre, pel que fa als obrers tot ha canviat: els treballadors ja no saben el que són ni quin lloc ocupen dins la societat. Venuts i traïcionats pels sindicats oficials CCOO i UGT, avui els treballadors només pensen en tenir una mica més que el veí a canvi de baixar-se cada dia més els pantalons. Però això ha de canviar perquè és possible. El sindicalisme és una eina molt útil i no té res a veure amb el que fan els buròcrates de CCOO i UGT. Perquè un sindicat no és una gestoria, perquè no volem que decideixin per nosaltres: cal que ens organitzem a la feina Cal recuperar les assemblees, cal que recuperem l'anarcosindicalisme. ···➤ Pàg 2

El moviment anarquista berguedà en el punt de mira de la policia

Arrel de les jornades contra la repressió al Berguedà i de l'exitosa manifestació contra els abusos de la policia, diversos joves anarquistes han estat el blanc de les forces de repressió. Les jornades foren enormement concorregudes i sentides per una gran part de la població que senzillament està farta dels abusos de poder que pateix. Tot i que no hi hagué cap incident, diversos joves han patit persecucions i assetjaments. Per tant, no es persegueixen delictes sinó que s'ataca i es persegueixen les idees, fet del tot anticonstitucional.

···➤Pàg 2

Manifestació enmacada dins les jornades contra la repressió realitzades l'11 de gener a Berga/ el justicier enmascarat

La gran comèdia arriba a Berga: Eleccions municipals

Han estat vivint del "cuento" quatre anys, sota la falsa excusa de gestionar-nos els diners. Durant aquest temps no han fet gens de soroll, no se'ls ha sentit ni vist massa. Sabíem que hi eren perquè notàvem les conseqüències de la seva ineptitud. Però no s'adreçaven a nosaltres per a res. Amb els nostres "quartos" ja en tenien prou, no necessitaven res més de nosaltres. I pobres de vosaltres si necessitàveu res d'ells..., llavors pla, estàveu arreglats.

Però ara et tornen a necessitar. Ets molt important. Almenys el teu vot. Tornen a voler que els hi donis permís per viure a costa teva. Perquè clar, som tontets i no sabem gestionar-nos solets i necessitem polítics que ho facin per nosaltres. Votem o no, faran el que voldran, amb ben poc es senten legitimats. Però que sàpiguen que no ens deixem enganyar, sabem el que són i el que fan.

Per una democràcia participativa, per un municipalisme llibertari:
Abstenció activa!

···➤Pàg 4

FIBRESA: Un exemple d'insolidaritat obrera

Avui al Berguedà hi ha ben poca feina i la que hi ha no és digna. Els empresaris aprofiten la precària situació dels immigrants provocada per les lleis de l'estat per poder explotar impunement i sense vergonya aquestes persones. Mentre d'altres berguedans marxen fora de la comarca buscant la cada cop més infreqüent feina digna.

Davant d'aquesta situació, el pitjor de tot és l'actitud que prenen molts treballadors.

La majoria dels treballadors obliden la seva situació per mitjà de drogues legals com la tele, l'alcohol i la compra compulsiva. D'aquesta manera obliden que no només venen la seva força de treball sinó també la seva dignitat.

La situació és terrible i només beneficia als empresaris: els treballadors covards, sense sentit de la justícia ni de companyerisme són cada dia més freqüents.

No traurem la culpa a CCOO i UGT que s'han encarregat en aquest darrers 25 anys de desprestigiar el sindicalisme, però igualment l'actitud dels treballadors hi juga un paper important. Són moltes les empreses Berguedanes on es dóna aquesta situació. Per tant, comença a ser hora de recuperar la dignitat i lluitar directament, sense buròcrates ni xoriços. Cal reorganitzar l'anarcosindicalisme. ···➤ pàg 5

···➤ pagines centrals

2 *Editorial* de la publicació, a partir d'aquest número en tres idiomes

4 *Noticies breus* sobre actualitat local

5 *Accidentes de trabajo*

6 *El treball no dignifica* i una nova aportació al debat

El Pèsol Negre es manifesta a través de l'editorial. La resta d'articles i opinions són responsabilitat dels seus autors

Per posarte en contacte amb nosaltres, enviar articles, per anunciar-te o el que sigui:
pesolnegre@hotmail.com

Català

Volem començar disculpant-nos davant dels nostres lectors degut al retard en la sortida d'aquest número del Pèsol. Als amics d'aquesta publicació cal dir-los que poden estar tranquils ja que el Pèsol Negre no deixarà de sortir, i als que no els agrada doncs que s'hi posin fulles. Com podeu veure el Pèsol ha canviat de format, qualitat, tirada..., i això, justifica en part, el retard en la sortida d'aquest número.

Seguim convençuts de la necessitat d'un mitjà com aquest a la nostra comarca i el nostre compromís amb la llibertat d'expressió no ha reculat ni una passa.

El món segueix sent una porqueria, gràcies a l'explotació, la injustícia, l'odi, la ignorància, l'autoritat, l'obediència, etc.; tot plegat gràcies a la suma d'accions i inaccions de tots. Mentre això no canviï, aquí estarem lliurant batalla a tot allò que ens repugna, en nom de la llibertat, la igualtat, la justícia, el lliurepensament, l'amor...; en definitiva en nom de l'anarquia.

El Pèsol no el fan savis ni respectats intel·lectuals; ni ganes. El fem entre totes i per a totes. Tothom hi pot dir la seva, tothom qui tingui alguna cosa a dir. No tinguis ni por ni vergonya, si vols pots reflexionar en veu alta, explicar-nos la vida, denunciar el que calgui, dir les coses clares i sense por, perquè aquest ha estat, és i serà un espai de llibertat. I recorda que pots expressar-te sigui quina sigui la teva llengua: català, castellà, àrab...

Per fer-nos arribar escrits fes servir el correu electrònic: pesolnegre@hotmail.com o sinó, espavilat perquè ens arribi per altres vies. Però recorda, en una publicació que reprodueix tant fidelment la ficció que ens han obligat a viure no es pot firmar sinó és sols amb pseudònim.

ELS PÈSOLS RESISTENTS, MÉS NEGRES QUE MAI

Castellano

Queremos empezar disculpándonos ante nuestros lectores por el retraso en la salida de este número del Pèsol. A los amigos de esta publicación hay que tranquilizar-les, ya que el Pèsol Negre no dejará de salir y a los que no les guste pues ajo y agua. Como podéis ver el Pèsol ha cambiado de formato, calidad, tirada..., y todo esto justifica en parte el retraso en la aparición de este número.

Seguimos convencidos de la necesidad de un medio como éste en nuestra comarca y nuestro compromiso con la libertad de expresión no ha cedido ni un milímetro.

El mundo sigue siendo una porquería, gracias a la explotación, la injusticia, el odio, la ignorancia, la autoridad, la obediencia, etc.; y todo esto gracias a la suma de acciones y inacciones de todos.

Mientras esto no cambie, aquí estaremos librando batalla a todo lo que nos repugna, en nombre de la libertad, la igualdad, la justicia, el librepensamiento, el amor...; en definitiva en nombre de la anarquía.

El Pèsol no lo hacen sabios ni respetados intelectuales; ni ganas. Lo hacemos todas y para todas. Cualquiera puede participar, cualquiera que tenga alguna cosa que decir. No tengas miedo ni vergüenza, si quieres puedes reflexionar en voz alta, explicar-nos la vida, denunciar lo que haga falta, decir las cosas claras y sin miedo, porque este ha sido, es y será un espacio de libertad. Y recuerda que puedes expresarte sea cual sea tu lengua: catalán, castellano, árabe...

Para enviar-nos escritos puedes hacer servir el correo electrónico: pesolnegre@hotmail.com o sino, espabílate para que nos llegue por otras vías. Pero recuerda, en una publicación que reproduce tan fielmente la ficción que nos han obligado a vivir no se puede firmar sino es solamente con seudónimo.

ELS PÈSOLS RESISTENTES, MÁS NEGROS QUE NUNCA

العربية

توضيح

في البداية نعتذر لقرائنا عن هذا التأخير في صدور هذا العدد من مجلتنا.

نطلب من أصدقائنا في نشرتنا هذه أن يكونوا مطمئنين لأن مجلتنا "الحبة السوداء" لن تتوقف عن الصدور رغم كره الكارهين. وكما ترون فقد وقع بعض التغيير في الشكل، المضمون والإخراج، وهذا ما جعل تأخر هذا العدد في الوصول إليكم.

نحن متأكدون من ضرورة وجود هذه المجلة في مقاطعتنا للتعبير عن مواقفنا من أجل الحرية وها نحن صامدون.

إن العالم يعاني من جميع وسائل الإستغلال، انعدام العدالة، العنصرية، الأمية، الحكم الظالم والاستبداد ... الخ. وكل هذا بسبب فعالية ولا فعالية الجميع. وما دام الحال كذلك فلن نتخلى عن نضالنا ضد كل ما يذلنا ويستغلنا، وشعارنا هو الحرية المساواة العدالة، الفكر الحر والحب للجميع أو بكلمة تجمع كل هذه الأفكار: "الأناركية"

"الحبة السوداء" مجلة لا يكتبها كبار المثقفين، ولا علماء محترمون، وإنما يكتبها الجميع وللجميع. الكل يمكنه المشاركة بالتعبير عن أفكاره. لا تخف، ولا تخجل. إذا أردت يمكنك التفكير بصوت مرتفع لشرح موقفك، وإدانة كل ما لا يروقك. لأن هذا كان وسيكون مجالا للحرية. ويمكنك التعبير بأية لغة كانت عربية أو عجمية.

يمكنك إرسال مقالك إلى العنوان الإلكتروني Pesolnegre@Hotmail.com أو الاتصال بأي طريقة أخرى. وتذكر أن ما يصدر في المجلة يجب امضاؤه بلقب وليس باسمك الخاص.

Fins quan la tortura?

A la memòria d'Agustí Rueda
"Amb quanta malícia has
volgut aterrar les forces
de aquest valerós "home" "

En una garjola,
a les fosques,
sense un raig de llum
has mort.

Per les mans
dels teus botxins
has mort.

Ells, enemics de tota llum,
plens d'odi,
s'han acarnissat
contra tu,
i t'han mort.

Has restat sol
en el teu calvari,
ningú de tu
s'ha compadit.

Sols la natura
ha quedat un moment,
en suspens,
esglaiada.

Conxa Millan
Berga, 14 de març de 1978

Extret de: MILLAN, CONXA: Paraules a cops de mall. Ed. Mediterrània, 1992.
Enguany fa 25 anys de l'assassinat del company sallentí Agustín Rueda i l'hem recordat junt amb els seus companys, amics i familiars amb tot un seguit d'actes que s'han dut a terme a Sallent, d'on ell era nascut.
Avui a les presons d'aquest país i d'arreu del món es segueix torturant, humiliant i despreciant la humanitat. Ni oblidem ni perdonem. Visca l'anarquia!

En aquest número iniciem la publicació d'un conjunt de 18 poesies apòstates creades pel nostre estimat col·laborador, en Sargantanu. En principi, es previst publicar una o dues en cada número del Pèsol Negre.

"Una religió és una secta que ha triomfat"
-escoltat por ahí-

Un apunt previ:
la millor arma
contra les religions
és no inventar-se res,
entendre la seva finalitat
i veure els seus efectes.

Poesies apòstates (I)

Quan vaig néixer
em vau fer cristià.
Mai vaig entendre per què.
Em parlàveu
d'humanisme,
de ser persona,
de ser lliure,
m'explicàveu que cadascú
ha de cercar la pròpia veritat
però m'havíeu fet d'una organització
com aquella,
soci d'un club
que sabíeu
que s'havia perpetuat en el poder
a base d'esclafar
els desitjos de felicitat,
hedonistes o epicuris,
a base d'aterrir
dogmatitzant sobre el més enllà
fen costat als reis,
als senyors,
a qualsevol,
a qualsevol que tingués
el poder
i els fes costat
al preu que fos,
al preu que fos
i el preu han estat patiments,
han estat frustracions,
ha estat submissió
quan el camí era la desobediència,
ha estat negar-se
quan el cos demanava ser,
ha estat creure
quan la ment demanava pensar
i sobre una promesa inventada,
sobre els mots d'algú,
jerarques cristians,
que ni creieu,
que tots els qui com ell heu trobat
us han fet fàstic
i heu acabat anul·lant,
sobre cadàvers,
sobre deseperats,
sobre piles
i piles de monedes

heu establert el vostre domini.

Pares,
per què em vau batejar?

Sargantanu

Berga planta cara als mossos d'esquadra

Més de 90 persones es manifesten contra la policia autonòmica

Com ens diu el manifest de la jornada: "desgraciadament el jovent del Berguedà hem sigut els que més hem notat la presència de la policia autonòmica". Però no només els joves, sinó tota la població, creiem que se n'ha adonat de com les gasten aquests protectors de la "pau i l'ordre". Des de la seva arribada hem tingut episodis bastant lamentables: intimidacions, autoritarismes, registres, seguiments i fins hi tot, PALLISSES indiscriminades (veiem els anteriors Pèsols Negres). I dins d'aquest context és normal la iniciativa que dugueren a terme els joves anarquistes que els redactors d'aquest article aplaudim i esperem que es multipliquin.

El passat 11 de gener tingué lloc a Berga una jornada de lluita per denunciar els sistemàtics abusos que portem patint la població en general i més concretament el jovent berguedà. La jornada començà al matí amb una pintada de mural al passeig de la Indústria on es qüestiona la suposada llibertat que garanteix el sistema democràtic. En el transcurs d'aquesta acció sembla ser que els joves pintors van ser identificats fins a quatre vegades per la policia local i autonòmica en diverses ocasions, sent fins hi tot registrats completament -vehicles inclosos- en una d'aquestes. Això tot i que l'acció era totalment legal i s'havia demanat fins i tot permís a l'ajuntament.

Seguint amb els actes: a les 17:00 hores de la tarda es realitzà al Centre Cívic de Berga una xerrada col·loqui sobre els abusos comesos pels mossos d'esquadra al Berguedà i sobre què fer en cas de detenció. Un advocat especialitzat en el tema i joves assistents a l'acte intercanviaren opinions i experiències durant una bona estona. L'acte va contar amb una notable afluència de gent. També es presentà un dossier que recull una sèrie d'abusos comesos per la "nova" policia. Aquest és un recull d'articles apareguts en aquesta revista des d'ençà de la seva existència i té 16 pàgines. El dossier s'enceta amb un article on se'ns explica el perquè del dossier per tot seguit entrar en una relfexió més general sobre la policia. Hi trobem fragments bastant explícits: " Perquè desenganyem-nos: en un sistema on uns pocs acaparen els mitjans de producció i la resta estem destinats a treballar pels primers, en un sistema on existeixen desigualtats i injustícies profundes, la policia compleix el paper de defensor de les classes poderoses. Es el braç armat de l'estat, el que vetlla perquè aquest sistema injust es perpetuii."

El gruix del dossier el constituiexen un total de 9 articles i una poesia de denúncia.

Tornant a les jornades en sí, el següent acte que es realitzà fou una concentració a la plaça del Forn. Aquesta contà amb una més que notable assistència de gent que fins hi tot desbordà als organitzadors. Més de noranta persones configuraven el gruix de la protesta. Al veure l'èxit de l'acte, es plantejà la possibilitat de convertir la concentració en una petita manifestació i finalment en assemblea espontània es decidí que fós així. Amb una pancarta davantera amb el lema "Contra la repressió policial al Berguedà, estem fartes dels mossos d'esquadra (A)" desfilà la gent fins la plaça sant Pere. Es succeiren consignes contra la policia: "la policia tortura i assassina", "fora les forces d'ocupació", "de azul, verde o marrón un cabrón es un cabrón", "perros guardianes del orden y la ley asesinos a sueldo abuso de poder" en foren unes de les mes corejades. La manifestació arribà tranquil.lament davant l'ajuntament de Berga on es llegí un manifest i es donà la manifestació per acabada. Destacar la nul·la presència policial que només es materialitzà en dos policies locals que van ser escridassats i "refugiats" en un portal a la meitat del carrer major.

Manifestació contra els abussos policíacs desfilant pel carrer major / Lukal

Però no tot foren flors i violes. Els redactors de l'article creiem que la manifestació fou poc combativa i hi hagué poca participació de la gent. Tot i així la veiem com a exitosa i tornem a repetir que esperem que les iniciatives contra la repressió s'extenguin i es multipliquin per plantar cara als que ens fan la vida impossible dia rera dia.

I acabem també com acabava el pamflet de les jornades: "contra tota autoritat visca l'anarquia!!"

Barrikada

> Des de la seva arribada hem tingut episodis bastant lamentables: intimidacions, autoritarismes, registres, seguiments i fins hi tot, PALLISSES indiscriminades

Conseqüències de les jornades

A raó de les jornades antirepressives celebrades a Berga l'11 de gener, un company ha sigut victima de seguiments i d'una exhaustiva persecussió per part de la policia, suposem per haver-lo relacionat com a organitzador de les citades jornades. Cal dir que el company si bé potser hi va participar, com moltíssims altres joves berguedans, no destaca per ser uns dels promotors de l'acte. A continuació narrem el fets tal i com ells ens els narrà a nosaltres:

"El dilluns 20 de gener em vaig despertar a les 7:45 del matí com cada dia per anar a treballar. I quina va ser la meva sorpresa que just al sortir de casa vaig veure un cotxe de la secreta aparcat uns metres de casa meva. Tot i així no li vaig donar massa importància doncs vaig pensar que era una casualitat o que no anaven per mi. Després de rallar-me una estona vaig decidir passar d'atabalar-me més. Però el dia 22 de gener, el mateix cotxe de la secreta ja tornava a estar allà esperant-me. Aquest dia sí que li vaig donar importància, i al fixar-me en el cotxe vaig veure que hi anaven dos homes dintre. Jo vaig passar pel costat tranquil.lament i quan estava un tros mes enllà vaig observar que el cotxe arrancava i que no em seguia sinó que marxava en direcció contrària que jo. En arribar al lloc on m'espero cada dia per anar a treballar vaig observar que el mateix cotxe estava un trosset més enllà, amb els dos homes a dins observant-me. Més tard vaig pujar al cotxe que habitualment em porta cap a la feina, i al mirar per el retrovisor vaig observar que el cotxe, un instants més tard de la nostra arrancada, també arrancava i ens començava a seguir. Aquest seguiment va durar fins al lloc on treballo, que es troba a un poble a uns 7 km de Berga, es podria dir que em van acompanyar fins a la porta!"

També apuntar que el mateix 22 de gener la guàrdia civil va trucar a la televisió local Canal 4, per aconseguir les imatges de la manifestació que van treure per la tele.

També ens hem pogut assabentar a partir de fonts fiables que la guàrdia civil ha rebut ordre d'identificar els individus que portaven la pancarta en la manifestació contra els mossos d'esquadra.

Volem denunciar que no es persegueixen actes delictius, (doncs no va haver-hi cap incident en la manifestació ni en les jornades) sinó que es persegueixen idees. Això en una suposada democràcia on en teoria hi ha llibertat de pensament. Finalment deixar clar: N'estem farts/es, prou d'abusos policíacs! Que sàpiguen que no ens intimidaran! farem sentir la nostra veu encontra de les injustícies! contra tota autoritat visca l'anarquia!!

Zapling

Els anunciants no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

plaça Europa nº7
08600 berga
tel.botiga
938212895

L'1 de maig no és cap fira!

L'1 de Maig és el dia internacional dels treballadors, de la classe obrera i hauria de ser un dia de lluita i reivindicació dels explotats. L'1 de Maig recorda i ret homenatge als Màrtirs de Chicago, que el 1886 van ser executats per reivindicar la jornada de vuit hores. Les coses han canviat? La resposta no permet cap vacil·lació, ja que en tot cas no ha millorat per bé. I per constatar això no cal ser massa il·lustrat, només cal tenir ulls a la cara, o recordar l'experiència vital de cadascú en l'àmbit del treball.

A Berga igual que ahir, avui les forces conservadores i les reaccionàries, mantenen la seva actitud prepotent, tirànica i desvergonyida. A Berga les forces vives, les que governen des de sempre -tant des de l'Ajuntament com des de fora- un bon dia van decidir transformar l'1 de Maig en el dia per festejar el capitalisme. Aquests il·lustres berguedans, un cop havien assassinat o fet marxar totes aquelles persones que van formar part del magnífic moviment obrer i llibertari del Berguedà –amb l'ajuda del seu estimat general Franco, tot i que ells diuen ara que són demòcrates i catalanistes- només els hi quedava acabar també amb l'1 de Maig. Aquests éssers despreciables, que han estat carlistes, franquistes i ara resulta que són demòcrates i summament catalanistes, han fet del dia de reivindicació dels explotats, del dia de la consciència de classe, de la lluita per l'alliberament de la vida; doncs han fet el dia de l'explotació de la persona per la persona, de l'especulació, del vil mercadeig, de l'autoritat i la submissió.

Al Berguedà actualment hi ha ben poca feina i la que hi ha és d'una qualitat pèssima. Amb l'amenaça de l'atur molts empresaris berguedans sotmeten els seus assalariats a duríssimes condicions laborals. No es cap novetat, tothom ho sap. Si bé els obrers del Berguedà no han mantingut la tradició de lluita del passat segle XX, els empresaris si que han mantingut la tradició d'éssers uns dels pitjors explotadors de Catalunya.

És insultant transformar el dia dedicat a les víctimes del capitalisme en el dia dels botxins. És imperdonable organitzar aquesta farsa, participar-hi i acceptar-la. Però alguns anarquistes encara estem vius i estem aquí, com sempre donant la cara. La lluita no s'ha acabat i serà, com sempre, dura.

No oblidem qui som, cal prendre consciència de la nostra posició a la societat i actuar en conseqüència i sense por. Amb la solidaritat obrera podrem acabar amb l'explotació de la persona per la persona, amb l'obediència i amb la misèria econòmica, moral, social i política a la que ens condemnen el capitalisme, els estats i les religions.

VISCA L'1 DE MAIG! VISCA L'EMANCIPACIÓ DE LES EXPLOTADES! VISCA L'ANARQUIA!

Pep i tu

La farsa electoral

Els polítics ja tornen a treure el cap

Ja som en època electoral, arriben les targetes censals, ja hi tornem a ser. Quina por, quin fàstic haver d'assistir altre cop a aquesta pantomima. Déu ens agafi confessats, o millor dit, Bakunin ens agafi conscienciats.

Cada partit polític comença la seva campanya electoral, intentar enganyar algun incaut i que els compri l'aspiradora, o l'enciclopèdia britànica.

El PSC ha tingut la brillant idea de demanar-nos als berguedans què faríem si fóssim alcalde. El primer que se'ns ha vingut al cap a tots és apujar-nos el sou i viure del cuento. Però això, no fa falta que els hi diguem ja que en són consumats especialistes, amb molts anys d'experiència en el sector.

Estaríem de sort, si l'únic problema fos aquesta ànsia per omplir-se les butxaques i aferrar-se a la poltrona. Hi hem d'afegir el més greu: la seva incompetència galopant, sense distinció de cap partit polític, res d'estranyar si s'intenta avaluar el nivell intel·lectual de cada un d'ells, si fins i tot els familiars se n'amaguen.

Si féssim una llista de les cagades, dels últims alcaldes podríem fer prou edicions del pèsol negre per empaperar tot Berga i si parlem de la Generalitat o el govern, ja se m'encén la sang.

Així que davant d'aquesta perspectiva electoral ens trobem en un cul de sac ja que votis a qui votis, estem cardats igual (per dir-ho a la berguedana). Ja sabem tots que aquest no és un problema estrictament berguedà tot al contrari, és un problema globalitzat i en aquests dies de guerres indesitjades és més clar que mai. Però cadascú es dol del que li fa mal. Veient el panorama, l'opció que ens queda és no votar, total fotran lo que voldran (un altre berguedanisme), i és veritat perquè els importa ben poc el que vulgui la gent, el fet que la majoria de gent decidim no votar no els impedeix legitimar aquest sistema polític. Acabaran posant un alcalde que han votat 4, quatre que l'han votat per ser prou eixerit, perquè la seva mare és molt bona dona i va sempre a missa, o si no té gaire dolenteria, que no pas pel seu discurs polític.

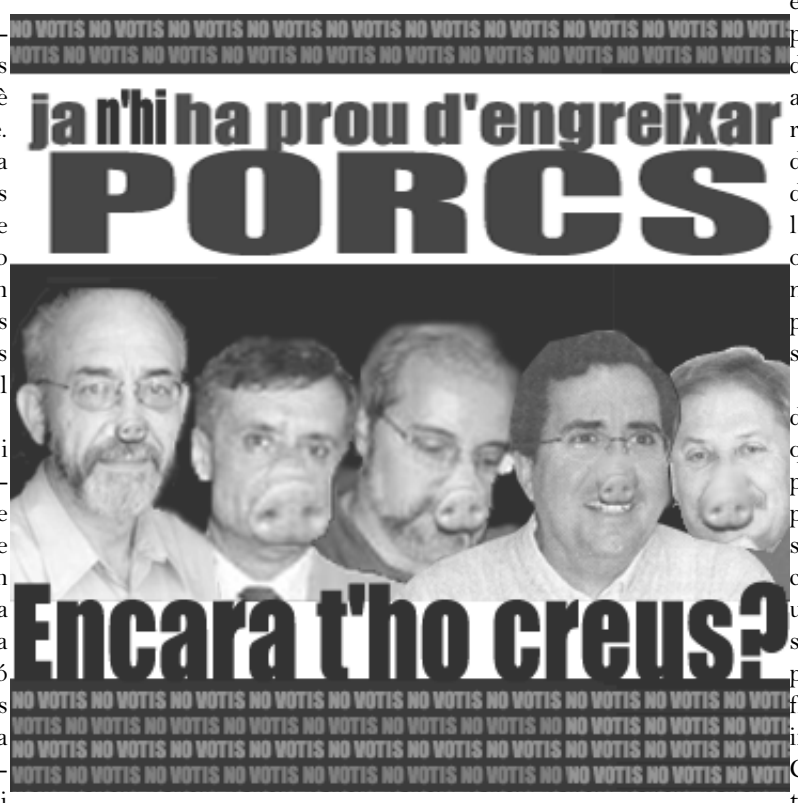

Personalment, crec que qualsevol sistema de govern és dolent per definició i qualsevol persona que tingui voluntat de manar ja és malvada, o el poder li en farà tornar (ho explica millor Tolkien al Senyor dels Anells, però què voleu que hi faigui, ja sé que s'escriu faci, però és que no em surt escriure-ho). Per tant, no vull participar en aquesta farsa electoral, però no des d'una posició de desídia, sinó que desitjant que algun cop, ni que sigui de rebot, la gent pugui gaudir d'una democràcia real, o democràcia assembleària, on la gent pugui decidir les lleis, o en aquest cas, les ordenances i normatives municipals, per les quals es regirà el seu poble o ciutat.

No aquesta farsa d'haver de decidir cada 4 anys qui vols que et mani, com si no fóssim prou espavilats nosaltres per poder decidir si Berga necessita una puta rotonda que costa un dineral, o construir un pavelló que almenys no sigui vell abans d'estrenar-lo, per citar alguns exemples, o ficar-nos en una guerra criminal.

Crec que estem prou capacitats per decidir-ho nosaltres mateixos, que sembla que ens tractin com a imbècils incapaços de saber què volem o què necessitem.

A més a més, ens estalviem el sou de l'alcalde i la seva potolada d'amics que només volen xupar del bote (berguedanisme).

Satan Jesulin

Farts d'engreixar porcs

Ja s'apropen les eleccions. De sobte, els polítics que l'endemà dels anteriors comicis van desaparèixer, tornen a tenir presència pública. Els partits polítics mai munten actes culturals, ni socials, ni fan res de bo, tret de "governar", és a dir tret de beneficiar els seus amics amb els diners de tots. Doncs ara, ja comencem a veure cartells d'actes culturals d'ERC, de presentació de campanya de CIU, del PSC...O callen mentre roben o parlen per enganyar-nos. Cadascú que faci el que li sembli, però alguns n'estem farts "d'engreixar porcs", potser que comencem a pensar en la "matança".

Pep i tu

La mort de la democràcia

Les eleccions ens són venudes com l'acte simbòlic i real més important de la democràcia. I efectivament ho són si ens referim a les democràcies parlamentàries associades al liberalisme econòmic que coneixem, és a dir, si les associem a les demagògies o democràcies buides de contingut que patim.

Tanmateix en referència al contingut etimològic de democràcia, les eleccions són un acte simbòlic i real de la no democràcia. Les eleccions són i representen la mort de la consideració de les persones com a ésser adults capaços de resoldre els seus problemes i de gestionar-se i viure en llibertat, justícia i fraternitat -fet d'altra banda propi dels ésser vius- (això, evidentment no vol dir exempts de problemes, però sí amb capacitat de resoldre'ls). Les eleccions són i representen per tant, la castració de la il·lustració i la usurpació per part d'una petita part de la societat de la capacitat política i per tant de la voluntat, de tot el conjunt de la societat.

Els qui més parlen de democràcia i llibertat, són justament els que mai han estat ni seran demòcrates i és trist que just els que de fet som àcrates els hi ho hàgim de recordar.

Si votem o no, és un fet simbòlic important però a la pràctica poc trascendent. Ara bé, el que sí que compta és el que fem o no cada dia per recuperar la política usurpada, per recuperar la nostra voluntat.

Reflexió i acció! Deslegitimem en aquesta colla d'usurpadors! Visca l'acràcia!

Pep i tu

Direcció del Pres berguedà en lluita pel seu traslat Roberto B. Catrino:
ROBERTO B. CATRINO LÓPEZ
C.P. Palma de Mallorca, módulo de aislamiento - ala 4
A.C. 1075
07004 Palma de Mallorca - Islas Baleares

<<notícies breus>>

BOIKOT A ALSINA GRAELLS

Com a clients de l'empresa de transports Alsina Graells, i com també ho ha fet -molt més exhaustivament- la revista Xera! volem manifestar la nostra queixa davant el poble de Berga. La situació és la següent: per sortir de Berga o bé fas servir el cotxe particular o bé agafes l'autobús de la citada companyia. Així aquesta empresa té el totalment el monopoli. Però lo més vexatori és que imposa uns preus abusius i ofereix un servei pèssim. Només citaré una dada que crec que és bastant reveladora: anar de Berga-Barcelona val pràcticament el mateix que anar de Barcelona a Saragossa. Estem parlant de 10,25 euros. Qui pot quedar impassible davant d'aquesta dada?. Però no només es qüestió de preus, doncs molts cops els autobusos senzillament no surten tot i que ho posa a l'horari, i si l'autobús està ple et quedes a terra. Crec que cada dia som més els que estem farts dels abusos d'aquesta companyia que com ja he dit TÉ EL MONOPOLI total. A més suposem que aquesta empresa rep abundants ajudes de la generalitat doncs són transports públics.

Exigim la millora del servei i la reducció gradual de les tarifes fins a la gratuïtat. Mentrestant que corri la imaginació i visquin els sabotatges i boicots a Alsina Graells!!

PROHIBIT PROHIBIR

En una plaça del castigat casc antic de Berga un petit cacic de la ciutat, sense cap tipus de vergonya, després de pintar la façana de casa seva hi ha col·locat una placa prohibint jugar a pilota. Dubtem que la placa l'hagi col·locat l'Ajuntament, tot i que hi hagi una de semblant -però amb l'escut de la ciutat- a la nova plaça de les Fonts. Sigui un desvergonyit veí o bé un desvergonyit Ajuntament, cal reivindicar la propietat pública dels carrers i places i l'alegria que els nens puguin jugar lliurement.

TRÀNSIT I ROTONDA

Són rucs, uns poca-vergonyes o bé, totes dues coses? Tant se val, el cas es que no contents amb el caos circulatori provocat per l'Ajuntament de Berga i executat per la Guàrdia Urbana d'aquesta ciutat; volen gastar-se 15 milions de les antigues pessetes -que com abans i sempre, són nostres- en una escultura. I és que això és la política i aquest és el seu interès per el nostre ben estar i per la cultura. Faria riure si no fos tant trist.

EQUIPAMENTS MUNICIPALS, TOTS SOM IGUALS

Hem sabut que una entitat cultural de Berga, l'octubre de 2002 van demanar el pavelló d'esports nou -ja que el vell cau a trossos- per fer-hi un concert. Se'ls va dir que haurien d'esperar fins trobar uns dies adequats ja que calia consultar els calendaris de competicions de les associacions esportives que en fan ús. A dia d'avui no han tingut resposta, i a més, durant aquest mesos tant Unió Democràtica de Catalunya com Convergència han iniciat la seva campanya fent una "festassa": la d'Unió (especialment aparatosa) -els burgesos cristians s'ho saben passar bé quan volen-. Ens demanem des de quan havien demanat els equipaments i si van utilitzar els mateixos canals que la resta d'entitats de la ciutat i si han trobat tantes traves com alguns. Davant el caciquisme: acció directa!

LUZ Y VIDA

LUZ Y VIDA, periòdico obrero defensor de los oprimidos: Aquest és el títol i el subtítol del periòdic obrer de Gironella que el grup anarquista Espartaco -de caràcter trentista- va editar durant els anys 1932 i 1933. Durant la primera quinzena de maig és previst que el Centre d'Estudis Josep Ester Borràs amb el suport de l'Ajuntament de Gironella en faci una reedició facsímil. Aplaudim la iniciativa i recomanem a tothom la lectura i la reflexió entorn aquest important document històric.

Barrikada & Pep i tu

les diferents entitats a sota enunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

NAUCLH
SIRAID
ARTNBZ
QUATRE
UKPOES
IALNRT
OMUSIC
Llibreria QuatreCantons. Placeta Ciutat 12, 08600-Berga
Tel/Fax(93)8212948-4cantons@correu.vilaweb.com

LA FONT DEL BALÇ
CAFÈ-BAR MUSICAL
GIRONELLA

ANUARI

Suplement del Pèsol Negre

Llegeix i difón la premsa anarquista

més de 5 anys de

PÈSOL NEGRE

En un món com el que vivim, regit per poders i obediències, tothom té un o molts amos i els mitjans de comunicació lluny de ser una excepció són precisament un cas exemplar.

Per un costat el poder que exerceix el capitalisme, afegit al que exerceixen els mandarins d'aquesta monarquia a l'estil canovista que ens ha tornat a tocar, fan que una petita part de la societat pertanyent a una classe social molt poderosa i practicants d'una cultura pròpia exerceixin la dictadura de la informació sobre la resta de la societat. Mentrestant, la resta de la societat està immersa en un "salbese quien pueda" decebedor, potenciat per una competitivitat individualitzada que arriba a l'absurd. Aquest procés desinformatiu comença a les escoles on segueix primant la disciplina -amb més o menys èxit per part seva- en contra del od lliurepensament.

Els llibertaris sempre hem tingut cla que ens calia construir una cultura pròpia al marge de la cultura burgesa ja que sinó el canvi social esdevindria impossible. La participació en els seus parlaments, les seves escoles burgeses, els seus mitjans de comunicació..., era, i segueix sent, una garantia de reproducció de la societat burgesa i un gran fre per a la transformació de la societat. És per això que ens hem dotat d'una cultura pròpia i, com no, d'uns mitjans de comunicació propis. I és en aquest sentit -entre altres- que cal entendre la gran abundància publicacions llibertàries arreu del món i com no també a casa nostra -que és casa vostra si es que hi ha cases d'algú-.

El cas de l'Alt Llobregat no és pas una excepció. Ja al 1874 trobem La Revista Social com a òrgan d'expressió de la "Unión de Manufacturas" de Manresa, Gràcia i Barcelona. Al 1886, també a Manresa trobem La Montaña.

Ja al segle XX, al 1922 s'editarà a Manresa El Trabajo, "portavoz sindical de los trabajadores de manresa y comarca", de la CNT-AIT que serà prohibit al 1923 amb la dictadura de Primo de Rivera patrocinada per la monarquia. Al 1931 tornarà a sortir aquest interessant periòdic quinzenal "organo de los sindicatos de la comarca - adherido a la C.N. del Trabajo, escrito por trabajadores y para los trabajadores".

Al 1932 i fins al 1933 a Gironella hi haurà dos publicacions llibertàries fetes per treballadors anarquistes i adreçada als treballadors de Gironella i la resta de l'Alt Llobregat. Una l'editarà el grup anarquista trentista de Gironella anomenat "Espartaco", aquest periòdic quinzenal s'anomenarà Luz y Vida i durà per subtítol "periòdic obrer defensor dels oprimits". L'altre publicació anarquista de Gironella d'aquella època eren Les Fulles Populars editat pel grup anarquista adherit a la FAI "Amor y Verdad". Aquest dos grups de Gironella miraran d'excercir la seva influència sobre el sindicat de Gironella i seran un referen més de la gran cultura llibertària de la població.

En una altra població del Berguedà, a la Pobla de Lillet hi haurà durant la II Segona República el periòdic La Llum un diari popular fet per republicans, marxistes revolucionaris, àcrates i sindicalistes. Aquest diari representarà l'entrada d'aire fresc en el món informatiu en oposició al Llobregat el diari conservador i catalanista del poble. La Llum serà un antecedent del que serà portaveu de la revolució al 1936 i fins que mori la revolució al març de 1937: Horitzons Nous. Amb el subtítol del portaveu de la revolució, a Horitzons Nous hi estaran representades les forces

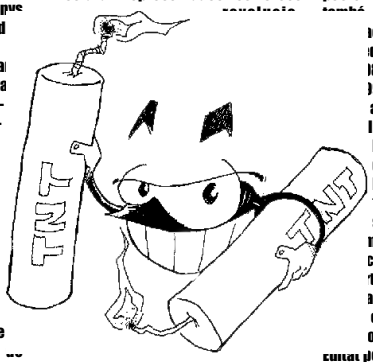

Mujeres Libres i el POUM; sent excloses les forces polítiques que protagonitzaran la contrarevolució a Catalunya: ERC, PSUC i Estat Català.

Durant l'exili cal destacar l'edició per part de l'Agrupació de Berguedans a l'Exili des de 1946 i fins 1949 del Butlletí de Berguedans a l'Exili. Aquesta publicació tindrà 4 números i hi participaran berguedans exiliats de totes les tendències: anarquistes, republicans, marxistes revolucionaris, marxistes estalinistes i gent sense filiació concreta.

D'aquesta manera arribem al prolífic 1979 i a la revista llibertària berguedana anomenada El Finestral en un principi portaveu de l'Ateneu Popular i els Col-lectius Llibertaris i en els dos darrers números -després de disputes internes- portaveu de l'Ateneu Cultural. Aquesta publicació mensual va sortir durant tot l'any 79 i era d'una gran qualitat d'impressió. Tenia propaganda - estranyament inclòs de La Caixa- i es venia. Va ser un projecte que aplegà a molta i diversa gent i que va tenir gran difusió. La mort de la revista, entre moltes altres coses, cal atribuir-la problemes orgànics i personals que prengueren la forma de constants disputes ideològiques (àcrates vs nacionalistes). El mateix any Manresa trobem Txani, revista llibertària del Bages i a Sallent la federació local de la CNT-AIT editarà el seu òrgan d'expressió: Autogestión.

L'any 1980 a la Pobla de Lillet diversos llibertaris, algun d'ells provenint d'una altra revista -El cul de sac- que es feia en aquells moments a la pobla i que prenia uns aires cada cop més submisos cap al poder naixent del nacionalisme ranci -avui caduc i en decadència- trauran al carrer un número del Rebost de Confitures i Fruits Saborosos.

Cap al 1984, a Berga, va sortir La Revistilla que va ser una revista en format quartilla, molt semblant a un fanzine del tot irreverent i interessant. Va ser un curt projecte llibertari -sols quatre números- que editaren persones diverses, en la seva majoria provinents de l'escissió de CNT que desemboca posteriorment en la CGT. Finalment també cal comptar amb Poc a Poc, ció de la Federació del Bages- dà de la CNT editat a Sallent els 87 i 1988.

95 l'Ateneu Popular de Cal Neles a Berga El GNYC. Butlletí Informatiu Independent de l'Ateneu Popular "Cal Neles". Nº1, que va ser poc conegut.

D'aquesta manera arribem al 1998 i la sortida del primer i segon Pèsol Negre, en un primer moment molt interessant però de c abast (des de i cap al moviment tari) i a partir de l'any 2000 la a època del Pèsol Negre des del cap al poble, amb una gran difu- otes les societat del Berguedà. editat per un conjunt divers de llibertaries, sense cap tipus de censura i a l'abast de tothom.

Segurament hi ha hagut altres projectes editorials que no coneixem i d'altres no apareixen per no ser publicacions - ens referim a fulls volants, etc.- o per ser simples butlletins portaveus de partits polítics o organitzacions no revolucionàries. En aquest sentit podríem citar Treball del PSUC de Berga durant els anys 80 o La veu de l'Esquerra d'ERC. Per acabar citar la recent apareguda Txera! que també cal tenir-la en compte tot i ser només un butlletí intern d'una associació cultural nacionalista.

Després d'aquest lleuger repàs històric, us presentem un resum del que ha estat el Pèsol Negre fins ara. Una revista totalment popular, sense censura, feta per tothom i per a tothom, del tot autònoma i amb ànims de ser un veritable espai de llibertat on tothom que volgués pogués expressar pensaments de tot tipus, on es pogués opinar i comunicar el que fos i denunciar a qui calgués sense cap por ni pèls a la llengua. I així ha estat i serà per moltes ampolles que aixequi als empresaris, polítics, forces repressives i altres paràsits socials. Des d'aquelles primeres assemblees, des d'aquell primer Pèsol Negre verd fluorescent, passant per la represa amb nova gent i alguns/es de vells i velles, carregats il-lusions llibertàries i fins ara -amb els alts i baixos de la vida- l'essència del Pèsol és viva com ell mateix.

VISCA LA LLIBERTAT! VISCA EL PÈSOL NEGRE!

RANKING DE LES EMPRESES MÉS EXPLOTADORES DE LA COMARCA

EMPRESARI: VOLS APAREIXER EN AQUEST RANKING?
DONCS EXPLOTA ELS TEUS ASSALARIATS!

primera època

CAPÇELERA: El Pèsol Negre. TAMANY: quartilla. COLOR: Blanc i negre, fotocòpies, la portada i la contraportada fotocòpia sobre paper de color. EXTENSIÓ: 22 i 24. NÚMEROS: 1-2.

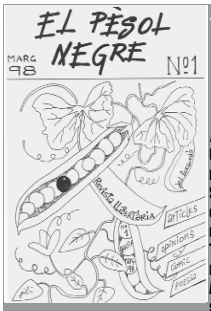

març 2001 **PÈSOL 1**

- **Nº d'exemplars: 100**
- **Nº pàgines: 22**
- **Contingut:**

Portada: **Totalment fet a mà. Una capçalera amb el títol, el nº 1 i amb la data (març 1998). Sota la línia que delimita la capçalera, un dibuix, a càrrec de la Pili, d'una mata de pèsol. També se'ns informa, en general, del contingut de la revista: Articles, opinions, còmic, poesia.**

Recepta per fer Pèsols Negres

Editorial: **És presentada i justificada la revista, la seva voluntat de contrainformació i la seva necessitat en el panorama informatiu del moment.**

Manifest de la Plataforma Antifeixista del Berguedà pel 12 d'octubre del 98: **crònica dels actes que es van dur a terme i reproducció del manifest de la PAFB.**

2ªTrobada per l'anarquia d'Igualada: **Reproducció manual del cartell d'aquesta trobada.**

Col·lectiu Insubmís del Berguedà: **presentació d'aquest col·lectiu berguedà.**

Chiapas: **Un amè article d'una pesoleta llibertària sobre la realitat dels pobles indígenes de Chiapas.**

Poesia i Métete però lucha: queda clar, oi?

Còmic: **A les dues pàgines centrals, en favor de la llibertat dels presos.**

Cel Negre...: **Primera entrega d'un terrorífic conte de la Mai.**

Antipsiquiatria: Una interessant article arrel d'una també interessant xerrada que es va fer a l'Ateneu Llibertari sobre aquest tema.

Poesia: **Tres poesies anònimes.**

Antisexisme: **Informació sobre el sexisme i informació sobre les jornades anuals antisexistes i de l'activitat del grup de dones que des del 1996 treballen qüestions de gènere en aquest espai de llibertat que trobem al carrer pinsania.**

Carta des de l'ateneu: **En la primera època apareixia un apartat dedicat a una carta des de l'Ateneu Llibertari a la revista Pèsol Negre. Es fa una explicació de les activitats realitzades per l'ateneu i acaba desitjant llarga vida al Pèsol Negre, que així sia!**

2on aniversari de l'Ateneu Llibertari del Berguedà març 98: **Cartell dels actes programats per aquest esdeveniment.**

Contraportada: **La Violant il·lustra la repressió policial i feixista.**

- **Conseqüències: Degut a la curta tirada, la repercussió social també fou limitada; tanmateix va ser una gran alegria i un important revulsiu per tota la gent llibertària del Berguedà.**

hivern 98-99 **PÈSOL 2**

- **Nº d'exemplars: 100**
- **Nº pàgines: 24**
- **Preu: 20 duros. És l'únic Pèsol que no s'ha difós de forma totalment gratuïta.**
- **Contingut:**

Portada: **Totalment fet a mà. Una capçalera amb el títol, sota la data: Hivern 98-99, al centre una il·lustració, el nº2 i el preu: 20 duros.**

Com cultivar el pèsol negre

Pesotorial: **És l'editorial del Pèsol Negre dedicada a destacar de forma metafòrica com encara queden llibertaris al Berguedà**

No al tancament del diari Egin: **Reproducció d'unes quartilles i cartells difosos amb aquest motiu.**

Ara&Després: **Una poesia signada pel Canu que bé podria ser musicada.**

Cel Negre...Infern Vermell: **Continuació del conte de la mai. No el llegiu si no voleu tenir malsons.**

Insubmissió: Un any del col·lectiu d'insubmissos i informacions diverses.

Possessions: **Interessants reflexions sobre la propietat i els seus**

Còmic central: **El Canu torna a fer de les seves amb "Moksi l'Anti" i algunes paraules de Benedetti.**

Societats igualitàries: **utopies de què? Pericu fa un interessant article on mostra com l'antropologia ha demostrat per activa i per passiva l'existència de societats molt diverses de les que destaquem les ben anomenades societats igualitàries.**

Rèquiem por un apàtrida: **Reproducció d'un bonic poema editat en un llibre que acabava de ser editat, molt ben amanit amb un bonic dibuix.**

Carta de un "Ajo Porro": **Una de les reflexions més interessants aparegudes al Pèsol, si t'interessa l'hauràs de llegir.**

Por cada mujer: Combinat amb una tira de la mafalda es reproduïx un text aparegut a Decade Link. Reflexions entorn el gènere de forma gairebé poètica.

Catalunya Catalana? **Breu i acurat resum entorn la història del nacionalisme català, concretament del partit Estat Català des de la seva fundació fins al 1998, motivat arrel de diverses pintades feixistes signades per aquest partit, aparegudes a Berga.**

Carta des de l'Ateneu: **És demana més participació, més ganes, més il·lusió i compromís per tirar endavant projectes com l'Ateneu Llibertari. Lairena: més literatura i de la bona.**

Contraportada: Un final molt maco i dinàmic, amanit aquesta vegada per l'il·lustre il·lustrador berguedà Txus -valgui la redundància- .

- **Conseqüències: Com en el primer número, escassa.**

segona època

CAPÇELERA: El Pèsol Negre. Revista Llibertària del Berguedà. Informació, crítica, pensament, humor, denúncia, creació. Època II. Nº. Mesos i any. Difusió gratuïta. Aquesta primera pàgina evolucionarà, començant incloent-hi l'editorial fins a exposar titulars i fotografies dels titulars. TAMANY: din-a-4. COLOR: Blanc i negre, fotocòpies. EXTENSIÓ: Entre 12 i 24 pàgines grapades. NÚMEROS: 1-12 (en format revista din-a-4), 13 (en el nou format periòdic din-a-3) i esperem que vinguin molts més.

EL PÈSOL NEGRE
REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ
EDITORIAL
PENYES BERGA MARX
revista llibertària

novembre-desembre 2001 **PÈSOL 1**

- **Nº d'exemplars: 300**
- **Nº pàgines: 12**
- **Contingut:**

Còmic a la portada i editorial

Articles d'actualitat:

sobre el petroli, sobre la llei d'apologia al terrorisme i un tercer sobre el poble Kurd

Articles de laboral:

Bermaq S.A i Magrina S.A

Articles d'Història:

Article sobre la vaga berguedana del mes de maig de 1928 realitzat per en Ramonet Xic i un altre sobre els fets de maig de 1937

Articles de didàctica:

Conformisme un fre cap a la llibertat

Articles estudiantils:

Article sobre la prohibició de fumar a l'institut de Berga.

- **Consequències:**

Ja abans de que sortís aquest primer exemplar ens vingueren a demanar explicacions sobre el còmic que presumptament sortia a la portada. Tot i així després de parlar-ne no hi hagué cap problema.

Ens enterem dies després de la seva aparició que a Bermaq S.A no li ha fet gaire gràcia. Fonts ens informen que aquesta empresa (denunciada per explotadora) ha reunit a tota la plantilla d'aprenents en presència dels mes alts càrregs i d'una psicòloga i els ha amenaçat formalment. Els motius segons l'empresa son que l'article els donava mala imatge. Dies després d'aquesat desafortunada reunió s'apuja lleugerament el sou dels aprenents. Temps després -com veurem- el pèsol toparà amb aquesta empresa.

EL PÈSOL NEGRE
REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ
INFORMATIO, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ
Època II - Núm. 2 — Gener-Febrer de 2002 — Edició gratuïta
EDITORIAL
SUMARI
ACTUALITAT: Especialitzacions per la precarietat laboral
LABORAL: Carrera a les ETT's: Fora ETT's del Berguedà
DIDÀCTICA I DEBAT: Hegemonia capitalista en el Food-Gate
RECOMANACIONS: Contra-infos: La repressió del deseo materno (llibre)
POESIA: Cosmic massage, Poesia
CÒMIC: Un pendejo de 60 anys amb NO-DOM, la política pica-cuinita!
El Pèsol Negre no modifica i limita la l'editorial. La seva d'article i opinions son responsabilitat dels seus autors.
revista llibertària del berguedà 1

gener-febrer 2002

PÈSOL 2

- Nº d'exemplars: 300
- Nº de pàgines: 16
- Contingut:

Editorial

Articles d'actualitat, especial policia:
Article a raó del nou cos de mossos d'esquadra bergueda, fotografia d'un cotxe patrulla aparcat en una zona destinada per a invàlids, article de quatre nois victimes de l'autoritarisme i el tracte del nou cos repressor bergueda, article que ens explica la raó del llançament d'un coctel molotov a la comisaria dels mossos, una reflexió i un resum de les actuacions represores d'aquest cos a la nostre comarca i finalment uns consells pràctics en cas de detenció.

Articles d'actualitat:
Article sobre una vaga de fam a les presons espanyoles, article a raó de les jornades antiracistes de l'ateneu libertari i un ultim article sobre el poble de cercs i la problemàtica amb la línea d'alta tensió.

Articles de laboral:
Article sobre l'explotació a que sotmeten les ETT's.

Articles de cinema:
Article sobre el cinema antibel·licista

Articles de didàctica:
Reflexió entorn el sistema actual que ens converteix en explotats i en la majoria dels casos en explotadors.

Poesia:
Una sobre presos i una segona d'en javi xispes titulada "corazon sin sangre"

Articles de pensaments:
En pepe ens fa tot un seguit de reflexions generals a "confessions a la humanitat"

Recomanacions:
En aquest numero es recomana el contra-infos i el llibre "la repression del deseo materno y la genesis del estado de sumision inconsciente"

- Observacions: Aquest Pèsol tenia un format notablement millorat respecte l'anterior, la capcelera molt més gran i més ben maquetat, això vingué degut al canvi de programa informàtic.

- Conseqüències:
De l'únic que ens vam assebentar és que el cos de mossos d'esquadra havia trucat a Barcelona per informar-se de què és el que podia fer en contra de la nostra revista.

EL PÈSOL NEGRE
REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ
INFORMATIO, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ
Època II - Núm. 3 — Març-Abril de 2002 — Edició gratuïta
EDITORIAL
SUMARI
ACTUALITAT: Suggerències per escriure noseses d'espanyols
LABORAL: Amp, Tuscania
DIDÀCTICA I DEBAT: El PP es un espanyol germanitzat
HISTÒRIA: L'assassinat de Josep Mª del Coll-vinyet
PENSAMENTS: Confessions d'un pepe
POESIA: Poesia anònima
El Pèsol Negre no modifica i limita la l'editorial. La seva d'article i opinions son responsabilitat dels seus autors.
revista llibertària del berguedà 1

març-abril 2002

PÈSOL 3

- Nº d'exemplars: 300
- Nº de pàgines: 16
- Contingut:

Editorial

Articles d'actualitat:
Article que suggereix una sèrie de coses al cos de mossos d'esquadra, un repàs de les actuacions més detestables dutes a terme des de que el pp té majoria absoluta, un article sobre immigració, un altre sobre el conflicte basc, un sobre la brutalitat policíaca al brasil i la desinformació a que ens tenen acostumats i finalment un article sobre Heribert Barrera.

Articles de laboral:
Article que denúncia a l'empresa Amp i un altre que tracte el tema de la nova reforma laboral.

Articles de didàctica i debat:
Un sobre l'utilització d'ETA per part de l'estat i com el legitima.

Articles d'història:
Article sobre l'insurrecció minera a l'alt llobregat.

Articles de pensaments:
El pepe ens allarga l'article de l'ultim exemplar amb "confessions II"

Poesia i creació:
Dibuix surrealista de fondo i el poema recorriendote.

Còmic:
Sobre la cançó de Negu Gorriak "Hitz Egin (habla!)"

Critiques de cinema:
Sobre la pel·licula Senderos de Gloria, Ciutadà Kane i el maquinista de la general

Recomanacions:
En aquest pèsol s'ens recomana la lletra A i l'obra de teatre "Deseo de ser un piel roja"

EL PÈSOL NEGRE
REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ
INFORMATIO, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ
Època II - Núm. 4 — Maig de 2002 — Edició gratuïta
Sumari de titulars
Mor als 92 anys el company Ramonet Xic
En Ramonet dedica tota una vida a la lluita per l'ideal (pag. 2-3 i 5-9)
Saber de qué estem parlant (pag. 3-4)
Critiques do cinema (pag 15)
La realitat dels sindicats oficials
UGT i CCOO estan dels dues cisteres (pag 11-13)
La alineación laboral
Un homenaje en la plaza que pude tener alternativa (pag 13-14)
Los curas castrenses y sus discípulos
Un siguero sudido de las curas a la hoga de la historia (pag 9-11)
El Pèsol Negre no modifica i limita la l'editorial. La seva d'article i opinions son responsabilitat dels seus autors.
revista llibertària del berguedà 1

maig 2002

PÈSOL 4

- Nº d'exemplars: 300
- Nº de pàgines: 16
- Contingut:

Editorial:
S'hi tracta el cambi d'ultima hora que va representar pel pèsol la mort del company Ramonet Xic, es per això que té dos editorials un fet abans i un altre després de coneixer la tràgica noticia.

Articles d'actualitat:
Hi tenim un article d'immigració.

Articles d'història:
Un extens article ens biografia el que va ser la vida d'en Ramonet, n'hi tenim també un altre titulat "els curas castrenses y sus discípulos".

Articles de laboral:
Aquesta secció és ocupada per una critica als sindicats del poder (CCOO i UGT) i per un altre article sobre el que representa l'alienació a la feina

Poesia:
Trobem aquí dos poemes un dels quals es convertiria mes endavant amb una cançó del grup columna metralla.

Critiques de cinema:
S'ens resenyen aqui quatre pel·licules: Chocolat, Bailame el agua, la sombra del vampiro i Quills.

- Observacions:
A partir d'aquest numero es publicarà els compes del pèsol negre. I podem veure un petit cambi de format, si a la primera pàgina abans ja hi podiem trobar l'editorial ara és a l'interior i al seu lloc hi tenim els titulars dels articles mes rellevants de la revista.

- Conseqüències:
A ran de la publicació de la biografia d'en Ramonet un bon numero de persones s'interessen per la revista i després de reunirse amb membres de la redacció es decideix de fer-li un homenatge, el 25 de novembre una gran placa de pedra serà col·locada al mirador de Queralt homenatjant-lo.

EL PÈSOL NEGRE
REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ
INFORMATIO, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ
Època II - Núm. 5 — Juny-Juliol de 2002 — Edició gratuïta
Sumari de titulars
Vidur, empresa model
Contractes il·legals, alienació laboral, terrenys ocults, interessos amagats...(Pàg 9-10)
22, 23, i 24 de juny, tots/es a Barna!!
La conferència s'ha suspès, però les mobilitzacions segueixen, es hora de demostrar que no cal que ens diguin el dia ells per manifestarnos! (pàg 6-7)
Regio 7 mentiders!!!
Dos jovens son ex-imputats pel diari (Pàg 5)
Llunyque la moma se vés ta de venir...
Cultura i política cultural al Berguedà
Soc Berguedà, o no?
I també...
Entrevista als ajos porros bans (música, poesia, historia etc...)
El Pèsol Negre no modifica i limita la l'editorial. La seva d'article i opinions son responsabilitat dels seus autors.
revista llibertària del berguedà

juny-juliol 2002

PÈSOL 5

- Nº d'exemplarts: 500
- Nº de pàgines: 20
- Contingut:

Editorial

Articles d'actualitat:
En aquesta secció hi tenim articles sobre un text feixista d'en Mossen Armengou aparegut en el programa de patum, sobre la farça que representa el patronat de la patum, sobre les mentides del Regió 7 i la seva falta de serietat, sobre el moviment okupa, sobre les preses, sobre la globalització i finalment un ultim que ens parla de com tenim la cultura al berguedà.

Articles de laboral:
Hi podem llegir un article de l'empresa Vidur i un comunicat dirigit als empresaris del berguedà.

Articles d'historia:
Hi trobem una prespectiva històrica sobre el conflicte basc

Articles de musica:
En aquesta secció s'entrevista al grup berguedà The Ajos Porros Bans (APB)

Articles de Pensaments:
En pepe ens continua fent pensar amb relfexions profundes aquest cop amb l'article "El carcelero es un prisionero mas..."

Critiques de cinema:
En M.P ens resenya aquest cop El espinazo del diablo, bailar en la escuridad, dones i pau i el seu germà.

Recomanacions:
S'ens recomana el nou disc d'en Sisa "visca la llibertat"

- Observacions:
A partir d'aquest exemplar s'hi introdueix la publicitat i la posibilitat de subscriures a la revista: dues noves formes de finançament. També els Pèsolets que ens ilustren les diferents seccions de la revista

- Conseqüències:
A raó de l'articles sobre el text feixista de L'Armengou un col·laborador va ser objecte d'amenaces verbals. També a raó de l'article de la Vidur ens assebentem il·lusionats de que els obrers de l'empresa han distribuit fotocopiat i difós ampliament la revista entre la totalitat de la plantilla. Ens assebentem també de que la direcció de l'empresa ha estripat l'exemplar que s'els havia dipositat a la bústia.

AQUI TENIM LA CASERNA PLENA DE PROVES PER DEMOSTRAR QUE ERAM UN GRUP TERRORISTA
ESTAS PREPARAT PER ANAR A VOTAR?
ALTRES VOLTES ESTAVA AQUI

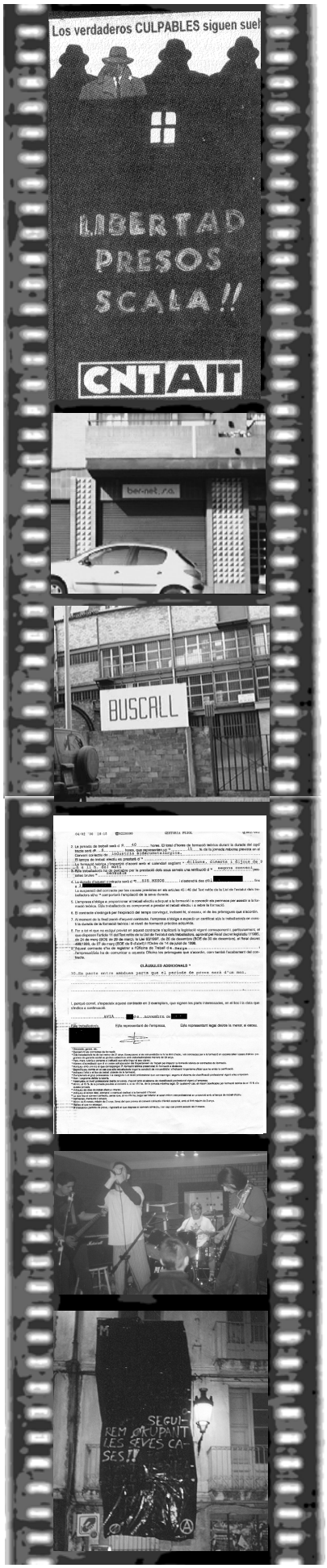

EL PÈSOL NEGRE

REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ

INFORMACIÓ, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ

Època II - Núm. 5 — Agost-Setembre de 2001 — Difusió gratuïta

Sumari de titulars

ELS MOSSOS D'ESQUADRA PROTAGONITZEN UN ALTRE ACTE DE BRUTALITAT POLICÍACA A BERGA.
Contusions, tortura psicològica, propaganda, autoritarisme, detingudes, etc... Pàg. (X)

Crònica del 24 de juny a Barcelona.
Un bergueda ens relata les seves experiències durant la manifestació antiglobalització que acabà amb càrrega policial.

Cas Scala
Nova lectura per part de l'Estat central i a conquesta no un fet sinó un assumit de vàlides eficaç.

Antiglobalització i consciència de revolució.
Una de les conclusions i consequents amb l'ideologia que defensem, amb el seu lo i la lluita amb un mundial i amb social.

El Pèsol Negre es manifesta a través de l'editorial. La resta d'articles i opinions son responsabilitat dels seus autors.

EL GIMNÀS, INELECT, ESCOLA ST. FRANCESC, CULPABLES D'EXPLOTACIÓ LABORAL!!!
Amb l'excusa dels contractes de pràctiques, dotzenes de joves són explotats laboralment pag. (X)

revista llibertària del bergueda — 1

agost-setembre 2001

PÈSOL 6

- Nº d'exemplars: 400
- Nº de pàgines: 20
- Contingut:

Editorial i poema **en record d'en Carlo Giuliani**

Articles d'actualitat:
Hi podem llegir un nou episodi de repressió i agressió al berguedà un cop mes protagonitzada per agents del cos de mossos d'esquadra, un comentari sobre l'acció firmada amb una "A" acrata que suposà la crema de dos containers i un cotxe, una extensa i el·laborada crònica sobre la manifestació del 24 de juny a Barcelona, un resum del que va ser la IV marxa homenatge als maquis i un comunicat on es reivindicava l'okupació simbolica a Berga en solidaritat amb la casa de la muntanya,.

Articles de laboral:
En aquest numero es denuncia a l'empresa el Gimnàs, Inelect i a l'escola Sant francesc. També s'ens parla de la inspecció de treball

Contes:
El viejo columpio verde

Articles d'història:
L'Aleix ens explicarà el cas Scala i el què suposà pel moviment anarcosindicalista.

Articles de Pensaments:
Reflexió entorn al moviment antoglobalització i sobre els joves d'ahir i els joves d'avui

Critiques de cinema:
Hi tenim resenyes de 2001 una odissea de l'espai, els set samurais i Persona.

EL PÈSOL NEGRE

REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ

INFORMACIÓ, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ

Època II - Núm. 7 — Octubre-Novembre de 2001 — Difusió gratuïta

Sumari de titulars

S'OBRE UN NOU LOCAL LLIBERTARI A BERGA
L'Associació Cultural Columna Terra i Llibertat i el Centre d'Estudis Josep Ester Borràs inauguren el seu local el dia 24 de novembre. Pàg 3-4

Sobre l'institut municipal de cultura
Aquesta institució, que ara ha permètres com a petits descendents, la revitalització cultural per a tots, ni res de participatiu i res delegat d'una organització totalment autònoma. Pàg 7

Una reflexió crítica sobre l'11 de setembre.
La que molts sectors de la gent del nacionalisme se nomena terrorisme. I saber en qué consisteix aquest atacte que Foren els terrorismes afectats per la retallada de llibertats a Catalunya. Pàg 5-7

I a més: Poesies, contes, Molta didàctica i debat, la guerra dels USA, immigració, antinacionalismes...

LA INDÚSTRIA TÈXTIL EMPRESES SUBCONTRACTADORES
Les empreses subcontractadores s'aprofiten com les empreses de la seva dels treballadors per una esclavitud. Pàg 9

El Pèsol Negre es manifesta a través de l'editorial. La resta d'articles i opinions son responsabilitat dels seus autors.

revista llibertària del bergueda — 1

octubre-novembre 2001

PÈSOL 7

- Nº d'exemplars: 400
- Nº de pàgines: 20
- Contingut:

Editorial

Articles d'actualitat:
L'inauguració del local del centre d'Estudis Josep Ester Borràs i de l'Associació cultural columna terra i llibertat, un article sobre immigració, un altre de l'11 de setembre, un del 12 d'octubre, un sobre la farça de l'institut municipal de cultura i finalment un ultim sobre el moviment llibertari al berguedà ocupen aquesta secció.

Articles d'història:
En l'unic article d'aquesta secció l'autor es qüestiona qui foren els verdaders afectats per la retallada de llibertats a Catalunya en el famós 11 de setembre.

Articles de Laboral:
Es tracta el tema de les empreses subcontractadores i de l'industria tèxtil

Articles de didàctica i debat:
Hi tenim un article antinacionalista i una introducció a la ideologia anarquista: què és, que persegueix etc...

Contes:
Roberto cainejo

Poesia:
N'hi tenim una sobre l'immigrant i una altre d'en mario Benedetti titulada "te quiero"

Critiques de cinema:
Lucía y el sexo, Los otros, Y tu mamá también y Juana la loca

Cartell de les jornades d'inauguració del nou local llibertari

- Conseqüències:

A ran de l'article antinacionlista s'iniciarà un llarg debat que veurem publicat en els següents pèsols.

EL PÈSOL NEGRE

REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ

INFORMACIÓ, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ

Època II - Núm. 8 — Desembre/Gener de 2001-02 — Difusió gratuïta

Sumari de titulars

CONTRA L'AJUNTAMENT, BERGA ES MOU!!
Moltes de les diverses associacions culturals de Berga arriben a un comú acord per presionar l'Ajuntament de forma conjunta i creen la plataforma "Berga es mou!". (Pàg. 3)

Extens debat sobre nacionalisme. (Pàgs. 9-13)
Els articles antinacionalistes publicats en l'anterior exemplar han tingut repercussions.
En aquest apartat la tribona dels articles de resposta que de rechassant als publicats de l'anterior número.

Homenatge al company anarquista "Ramonet Xic".(Pàgs.3-4)
En nou company i amics li dedicarem un sencill homenatge, es ve na Energia les seves cendres.

I AMÉS A MÉS: Contes, poesia etc...

ESPECIAL POSTER DE LES EMPRESES MÉS EXPLOTADORES DE LA COMARCA.(Pàgs centrals)

El Pèsol Negre es manifesta a través de l'editorial. La resta d'articles i opinions son responsabilitat dels seus autors.

revista llibertària del bergueda — 1

desembre-gener-2001-02

PÈSOL 8

- Nº d'exemplars: 500
- Nº de pàgines: 16
- Contingut:

Editorial

Articles d'actualitat:
El primer text el·laborat per Berga es Mou ocupa la part més important d'aquesta secció, un article que ens narra com va anar l'homenatge a en Ramonet Xic, un article contra el nadal i un altre sobre les prohibicions de la ciutat de Berga ocupen la resta.

Articles d'història:
En aquesta secció hi podem llegir un article que ens compara el franquisme amb el carlisme.

Contes:
Manca d'experiencia o manca de voluntat?

Poster central amb el ranking de les empreses mes explotadores de la comarca

Poesia:
"Navidad muy pesonal" y "algun dia"

Didàctica: debat sobre nacionalisme:
Hi trobem tres articles, dos replicant l'article aparegut en l'anterior exemplar i un altre antinacionalista.

- Conseqüències:

Aquest pèsol també portà cua. Despré de que Bemaq S.A s'asabentés que havien guanyat el ranking de les empreses mes explotadores de la comarca es va posar en marxa per tal de fer callar a la nostra revista. La seva psicòloga intentà posar-se en contacte amb l'equip de redacció a través de trucades a cases, telefons mobils etc... amb la intenció de voler "parlar" amb l'equip de redacció a raó del poster central i segons ells a raó ja del primer pèsol negre. El seu resultat va ser nul, van trucar a gent que poc tenien a veure amb la revista i ni que així hagués sigut poc teniem que dirl-si als liders en explotació al Berguedà.
També aquet pèsol va dur a que la patronal berguedana es subscrigués al Pèsol Negre intentant coaccionant-nos.

EL PÈSOL NEGRE

REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ

INFORMACIÓ, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ

Època II - Núm. 9 — Febrer-maig de 2002 — Difusió gratuïta

SUMARI DE TITULARS

EXPLOTACIÓ EN EL TREBALL AIXÒ ES BUSCALL
Sous de misèria, coaccions, jornades laborals llargissimes... (Pàg 7)

Continua el debat nacionalisme vs anarquisme. (pàg 14-18)
El debat sembla revifar-se a la vegada de radicalitzar-se.

Apostatar és lleig (pàg 12)
L'autor aconsella pel mitjà d'un text irònic l'apostasia.

Programa del grup anarquista de Sallent (pàg 5-6)
Un l'aparat d'Estatis volem aquest programa del segle XIX que omplen que us avui en dia totalitzar-nos.

BERMAQ SA, LÍDER INDISCUTIBLE EN EXPLOTACIÓ
Un assaig de les nòmines i del contracte d'un exhebaldator ens demostra les estafes a que sotmet aquesta empresa. (pàg 8-11)

SEGUEIX L'ASSATJAMENT POLICÍAC ALS JOVES BERGUEDANS
Els joves de Berga no ens cansarem de dir que estem farts del control a que ens sotmeteix diàriament els mossos d'esquadra. (pàg 3)

El Pèsol Negre es manifesta a través de l'editorial. La resta d'articles i opinions son responsabilitat dels seus autors.

revista llibertària del bergueda — 1

febrer-maig 2002

PÈSOL 9

- Nº d'exemplars: 400
- Nº de pàgines: 24
- Contingut:

Editorial.

Articles d'actualitat: **Un cop mes els senyors mossos d'esquadra surten retratats en aquesta secció, El rumor de que la patronal esta pensant en construir un camp de golf, una càrrega policia LOU i l'intent per part del Casal Panxo de rebentar la plataforma Berga es mou n'ocupen la resta.**

Articles d'història:
Programa del grupo anarquista titulado "la vida" de Sallent.

Articles de Laboral: **Un sobre Buscall.S.L i un altre sobre Bermq S.A, en aquest últim hi apareix el contracte, nòmines, conveni i si demostra com els rics es mofen de les seves pròpies lleis.**

Articles de didàctica: **Hi anàlisis als mitjans de comunicació i un article pro-apostatzia.**

Articles de didàctica: **debat sobre nacionalisme: Hi podem llegir quatre articles de rèplica als nacionalistes de l'anterior pèsol.**

Poesia: **Sobre l'heroïna**

Còmic: **Cartell de les IV jornades del Centre d'Estudis Josep Ester Borràs.**

- Conseqüències:

Aquest es de moment el pèsol que mes conseqüències ha portat. Tot just després de sortir alguns obrers de Buscall. S.L ens vingueren a demanar la revista. També el senyor Buscall trucà al qui pensava que era l'autor de l'article però tampoc aconseguí res de res. Els que mes els va saber greu que es sabés la veritat és a la empresa Bermaq.S.A aquesta van trucar al que segons ells era l'autor de l'article per intentar parlar amb ell. Tampoc en tragueren res de res, no aconseguiren parlar amb ningú. Com a conseqüència d'aquest exemplar la patronal també publicà una nota a la premsa (Regió 7) on se'ns criminalitzava i se'ns acusava d'insultar a les empreses. També el cap de Bermaq.S.A envià gent a treure de la circulació tots els pèsols repartits pel Berguedà.

EL PÈSOL NEGRE abril-maig 2001

REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ

INFORMACIÓ, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ

Epoca I. Núm. 11 Abril-maig de 2001 20 ptes gratis

Sumari de titulars

L'1 DE MAIG NO ÉS UNA FIRA!

El que historicament ha sigut i hauria de ser una jornada de lluita anti-capitalista s'ha convertit a Berga en un organisme del sistema neoliberal en una fira. (pag 6)

Entrevista a un membre de l'assemblea redactora d' "amor y rabia" (Pag X)

Amor y Rabia és un grup anarquista de Valladolid que edita una revista que porta aquest nom. L'entrevista ens fala sys remorys de la revista, sos podars fadiel de coses molt esdeveingudes.

Continua l'inacabable debat sobre nacionalisme. (Pag 13-15)

El nostre l'article de suposta ajuda Diego i un manifest de l'atueu Ibèrian del bergueda

I A MIS A MIS: poesia, articles de didactica lectura etc...

El Pesol Negre es publica a Berga, de periodicitat bi-mensual. Es venen a consciència i aquesta no s'expropiarà. Ens reservem dret a reproducció.

L'ACEB MOU FILS PER FER CALLAR EL PÈSOL

Trucades a casa, notícia al regió 7.... (pàg 3)

JOC BRUT A BERNET S.A

L'autor de l'article denuncia el trucs que usba d'a questa empresa. (pàg 8)

CONTINÚA LA LLUITA DE BERGA ES MOU!

Text de reivindicacions de la plataforma (pag 8-9)

revista llibertària del bergueda

PÈSOL 10

- Nº d'exemplars: 400
- Nº de pàgines: 20
- Contingut:

Editorial.

Articles d'actualitat: La secció comença amb un article on es demana la solidaritat amb el pres bergueda Roberto B. Catrino, segueix amb la resposta a la patronal que van publicar una nota a la premsa acusant a la revista d' "insultar, acusar i atacar verbalment" a l'ACEB. Llavors tenim el text de la plataforma "Berga es mou", un article que ens reflexiona sobra la desforestació de Casampons, un escrit contra la fira de maig, un sobre especulació immobiliària i finalment des de Ciudad Real ens arriba el primer article feminista aparegut en aquesta revista.

Articles de laboral: Aquest cop es Bernet S.A l'empresa denunciada per explotadora.

Articles de didàctica: Sota "un altre món és possible: l'alternativa llibertaria" se'ns enceta aquesta secció, seguidament trobem un article dirigit als treballadors en general, una reflexió sobre la societat actual, i un altre en contra de la idiotització social. Tenim altre vegada el debat sobre nacionalisme amb una resposta nacionalista i un manifest que pretenia ser conciliador de l'Ateneu Llibertari del Berguedà.

Entrevista: En aquesta secció se'ns entrevista el grup anarquista "Amor y Rabia" de Valladolid que editen una revista amb el mateix nom.

Poesia: La pesta negre del S. XXI i el sistema I de Ed[illegible] Galeano.

Contraportada: Hi tenim anunciat la V Marxa-Homena[illegible] maquis.

- Conseqüències: De l'únic que ens vam assabentar es [illegible] notícia referida a l'especulació immobiliària al Berguedà [illegible] va ser penjada a la cartellera de l'Ajuntament de Berga [illegible] sembla que no els hi va fer gaire gràcia.

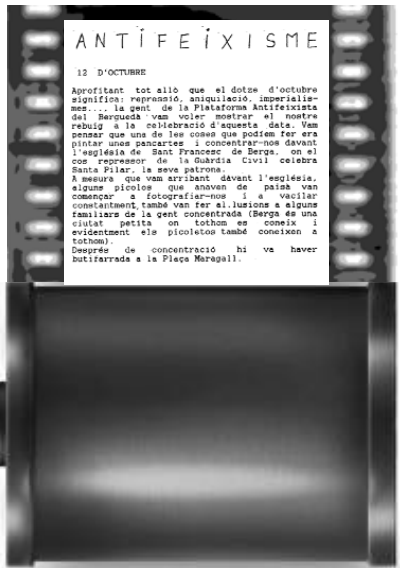

ANTIFEIXISME

12 D'OCTUBRE

Aprofitant tot allò que el dotze d'octubre significa: repressió, aniquilació, imperialismes.... la gent de la Plataforma Antifeixista del Berguedà vam voler mostrar el nostre rebuig à la celebració d'aquesta data. Vam pensar que una de les coses que podiem fer era pintar unos pancartes i concentrar-nos davant l'església de Sant Francesc de Berga, on el cos repressor de la Guardia Civil celebra Santa Pilar, la seva patrona.

À mesura que vam arribant davant l'església, algunes picoles que anaven de paisà van començar a fotografiar-nos i a vacilar constantment, també van fer al.lusions a algunes familiars de la gent concentrada (Berga és una ciutat petita on tothom es coneix i evidentment els picoletos també coneixen à tothom).

Després de concentració hi va haver butifarrada a la Plaça Maragall.

EL PÈSOL NEGRE juny-juliol 2001

REVISTA LLIBERTÀRIA DEL BERGUEDÀ

INFORMACIÓ, CRÍTICA, PENSAMENT, HUMOR, DENÚNCIA, CREACIÓ

Epoca I. Núm. 11 Juny-Juliol de 2001 20 ptes gratis

VIDUR: MÀQUINA D'ESCLAVATGE

Vidur segueix la seva línia de salvatge explotació; alienació, coaccions, control, prepotència, un autentic insult a la dignitat. (Pag. 5)

Cartell de la V

PÈSOL 11

- Nº d'exemplars: 500
- Nº de pàgines: 16
- Contingut:

Editorial: També assumit per l'assemblea de redacció hi ha una carta del pres

un article sobre els requisits per viure bé a Vilada, una crònica de la vaga general al Berguedà i finalment un parell d'articles sobre nous abusos comesos pels mossos quadra al Berguedà.

Articles de laboral: Altre vegada tenim Vidur com a em[illegible] explotadora denunciada en aquesta secció.

Articles de didàctica: Un article en contra de la família i [illegible] posta als articles nacionalistes apareguts en l'anterior nume-

Incoherència obrera

Normalment en els articles parlem de com els empresaris incompleixen normes bàsiques, exploten i fins i tot extorsionen en certa manera molts dels treballadors privant-los dels seus drets bàsics com a persones.

En el cas de FIBRESA el problema el trobem no tant en l' empresari , sinó que fonamentalment, el problema parteix del propi obrer. No fa pas gaire temps es va haver de remodel·lar la plantilla de treballadors per causa de la incorporació de nova maquinària a la fàbrica, per tal d'aconseguir una productivitat més actual. Aquest fet va fer que molts dels treballadors patissin una reducció de plantilla. Fins aquí tot semblaria que és un fet normal com en moltes d'altres empreses, el problema més greu ha vingut donat per part dels treballadors que conscients d'aquesta reducció de personal , varen mostrar-se impassibles, immòbils i fins a cert punt innerts. Un dels majors problemes ve donat per la gran quantitat d'hores extres que realitzen els propis treballadors, en un gest de companyerisme es va intentar proposar una reducció d'hores extres per tal de no haver d'acomiadar a tants treballadors com la mateixa empresa exigia , demanava o proposava; el fet va ser que els propis treballadors es varen negar a fer una reducció de les hores extraordinàries, no fos cas que el empresari sortís perdent, aquesta actitud d'"accionistes" fantàstics o imaginaris que es creuen ser una part dels treballadors de FIBRESA,ha fet que l'acomiadament d'aquests companys hagi sigut irremeiable.

Aquesta reducció de personal no tindria més importància si no fos perquè la majoria de la plantilla actual, i des de fa cert temps, és proporcionada per l'empresa temporal CATT, quan en realitat no és per realitzar una incorporació a l'empresa de manera esporàdica sinó que moltes vegades és per més d'un any. Això és possible perquè les pròpies llogades estan coaccionades per l'empresari ja que si es queixen o protesten reben la resposta de : no tornis.

Siguem sincers: quan els treballadors de l'empresa es deixen manipular d'aquesta manera, segons les pròpies necessitats dels empresaris estan donant peu a que l'empresari mogui els fils per autobeneficiar-se.. El gran problema d'aquesta empresa Berguedana radica en els propis treballadors, ¿on ha quedat aquella unitat obrera, de les reivindicacions per aconseguir unes millores laborals o millorar la situació general de la plantilla?, amb la qual passem gran part de la nostra vida, fins hi tot més que no pas amb les nostres famílies. Llavors , jo plantejo , realment tenim companys de feina ? o hem passat a ser simples titelles dels amos i dels nostres propis companys que només creuen en el seu benefici i el bon funcionament de l'empresa, perquè sinó, què seria de l'empresa sense ells?

Un incoherent

Accidentes de trabajo

Últimamente la prensa está insistiendo mucho sobre la siniestrabilidad en el trabajo. Los accidentes de trabajo que se están produciendo en Catalunya han originado un revuelo en los medios de comunicación. Ante estos acontecimientos, los políticos se han despertado finalmente y han iniciado una campaña de denuncia.

La oposición criticando al gobierno catalán y este defendiéndose de las acusaciones de la oposición. El problema de los accidentes de trabajo viene de lejos y las soluciones no llegan nunca. La ciudadanía se pregunta lo siguiente. ¿El porque de los accidentes?, ¿A que son debidos estos?, ¿Que causas los originan?, ¿Tienen solución?,etc. Desde el ideario anarcosindicalista procurare dar respuesta a estos interrogantes.

En primer lugar el parlamento del estado o el parlamento autonómico, legislan una normativa sobre el asunto. Una vez publicada la ley en cuestión, la aplicación de esta es imposible a causa de que la administración que debe hacerla cumplir carece de los recursos necesarios para su cumplimiento, ya que la propia ley no los recoge. Es decir, lo primero que habría que hacer, es organizar a la administración del estado en un ente, eficaz, competitivo, operativo y luego ponerse a legislar.

En segundo lugar, tenemos actualmente una administración, lenta, inerte, ineficaz, y sobre todo gandulona, no existe en ella ningún plan,donde se prevén objetivos y rendimientos concretos para agilizar el papeleo.

En tercer lugar, los sindicatos culpan al gobierno y a la patronal de ser los responsables directos de los accidentes de trabajo, sin definirse por ninguna solución concreta y remitiéndose constantemente a propuestas ambiguas y simplistas.

En cuarto lugar, la patronal no quiere o no puede, hacer cumplir a sus asociados la normativa vigente sobre seguridad en el trabajo.

Y por ultimo, los trabajadores ante el desconcierto de las instituciones y de los agentes sociales optan en su mayoría por aceptar las leyes del mercado.

Ante esta situación caótica el problema debe ser abordado por medio de soluciones satisfactorias para las partes. Debe materializarse un pacto entre obreros y patronos que canalice todos los esfuerzos para solucionar la seguridad en el trabajo. Desde el parlamento se articulara una legislación hábil y eficaz que dote a los agentes sociales, de un verdadero control del mercado de trabajo, repartiéndose la gestión y la aplicación de este control.

La mayoría de los accidentes de trabajo tienen sus causas, en el sistema de contratación que las grandes empresas utilizan para realizar sus que el trabajo de la obra se realiza con el 50% del dinero inicialmente presupuestado por la administración y el otro 50% queda repartido entre la gran empresa y sus filiales.

Con el 50% del presupuesto se realiza la obra, de ese 50% las empresas subcontratadas deben pagar seguros sociales, nominas, comisiones, gastos, maquinaria, etc., y además tener beneficios, todo esto nos conduce a que la obra realiza sea de inferior calidad a la prevista y los accidentes de trabajo sean el pan de cada día. En esta situación el trabajador se ve obligado a trabajar en condiciones de inseguridad, ya que su jornada de trabajo se alarga por medio de horas extras, destajos, porcentajes, fijos, etc. Este tipo de jornada laboral origina que el trabajador para producir más olvide las normas de seguridad ya que el cumplimiento de estas producen un bajo rendimiento productivo.

ANTE ESTOS HECHOS PROPONGO LO SIGUIENTE:

Para evitar que los accidentes de trabajo se conviertan en un hecho normal y cotidiano de la vida laboral de Catalunya.

1.-Bolsa de trabajo, bajo el control de los agentes sociales(sindicatos y patronos)Esta situación provocaría la desaparición de las EETT, sin tener que prohibirlas, al no ser competitivas.

2.-La inspección de trabajo en manos de los agentes sociales. Con esta formula la inspección de trabajo podría dotarse de una eficacia que solucionara la burocracia y el cumplimiento de las normas laborales más elementales

Evitando en todo lo posible, los juzgados de los social, de lo penal y la burocracia de la administración.

3.-El ejecutivo legislara en consonancia con el sentido común, los derechos humanos y los acuerdos de las partes, delegando la gestión y la administración de la inspección de trabajo en los agentes sociales.

5.-Elaborar una normativa que obligue a las empresas que se presenten a un concurso de obra o servicio a realizar lo dispuesto por la ley bajo sanción de perder la vez.

6.-Con estas medidas podremos empezar a cimentar una estructura capaz de desarrollar proyectos fiables y realizables.

Un anarcosindicalista

Por un mundo mejor (I)

Para el gobierno español y sus ministros así como los sindicatos CCOO, UGT, USO...: ¿Cómo pueden permitir que haya pensiones que dan vergüenza? Y aún es peor: hay personas que cobran una miseria que no tienen ni para comer.

A la hora del voto si que buscan a todo el mundo porqué les interesa para sus fines, para gobernar, para llenarse sus bolsillos y mantener a sus guardaespaldas porque tienen miedo.

Menos ejercito, menos policía represiva y más justicia e igualdad para tod@s que es lo que hace falta.

Hago un llamamiento a todos los sindicatos que llamen a una huelga general para reivindicar las pensiones, salarios y viviendas dignas para todo el mundo así como una mejor sanidad.

Es una vergüenza que para ir al dentista tengas que pagar unas sumas abusivas. Que para sacar una muela tengas que pagar 60 euros y no cuento si tienes que arreglarte la boca. No me explico como el gobierno permite que abusen de esta manera.

Los sindicatos CCOO, UGT, USO, CNT, CGT... tendrían que convocar una huelga general por todo lo dicho. Porque ya es hora que se despierten y demuestren la fuerza que tienen. Ya sabemos que CCOO y UGT (CCOO del PCE y UGT del PSOE) van a remolque de los partidos. Pero si ellos no lo quieren hacer que la convoquen CGT y CNT y que se dejen de diferencias de una vez por todas, que yo creo que todos luchamos por lo mismo: por la justicia y la igualdad.

Mirad como en Francia se unen todos los sindicatos a la hora de reivindicar algo CGF y CGT y otros. Dejémonos de pamplinas y vayamos al grano. Con esto quiero decir que nos unámonos y divulguemos de una vez para luchar contra el capital y sus secuaces.

Le pido a la CGT si se pudiera hacer una asamblea invitando a nuestros compañeros de la CNT para ver si se pudiera llegar a un acuerdo porque creo que todos vamos a lo mismo. Sin lucro de poder ni de protagonismo. Ya sé que costará pero dejemos el orgullo aparte y unámonos por fin. Juntos haremos una piña grande separados hacemos una peña rota.

¡Viva la revolución social y la anarquía!!

Un compañero vuestro.

Salud!

Bota

les diferents entitats a sota enunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

El treball no dignifica

Comencem per aquí: el treball no ens dignifica. Que no ens vinguin amb romanços perquè això no m'ho empasso i menys si ho diu un senyor empresari que no ha fet ni brot en sa vida.
Si us dic que passem la major part de les nostres vides a la feina no us descobreixo res de nou. Però, ¿per què això?. Doncs per viure, simplement. Per viure. La vida no és un dret, és un privilegi que adquirim al vendre la nostra força de treball per un sou. Perquè no podem ni tan sols tenir un sostre on dormir, res per menjar ni vestir si no donem a l'empresari la nostra força de treball a canvi; ni tan sols les necessitats bàsiques són cobertes.
I aquí hi ha la clau, el perquè de tot plegat : l'apropiació dels mitjans de producció per part d'uns pocs. I la resta, les masses treballadores, a servir-los de carn de canó per un sou, per la vida. I el pitjor és que sovint hem de treballar en feines estúpides i improductives. Personalment els que em fan més gràcia són els treballadors d'ETT's... ¡¡¡la seva feina és buscar feina pels altres!!!. És demostratiu el grau de paranoia al que estem arribant; realment, veure per creure... . La vida -com diu l'Albert Plà- és una esperpèntica i dramàtica comèdia.
En el nostre món liberal cal treballar per viure, però en aquesta mena d'ou que dóna voltes entorn del sol hi vivim 6.000 milions de persones, i actualment no cal tanta gent a 8 hores diàries per produir coses útils. Però això, enlloc de suposar una distribució equitativa dels béns i del treball -que necessàriament es reduïria dràsticament-, no retribueix en una societat que veu impotent un món governat per l'absurd i uns polítics que contra l'atur proposen crear nous llocs de treball.
Però aquest sistema és fruit de l'home i l'home té, per tant, la potestat de canviar-lo. Podem fer-ho i ho hem de fer. Encara que ens vulguin fer creure el contrari, hi han altres sistemes.
Jo m'inclino pel Comunisme Llibertari, que no s'ha de confondre amb el comunisme autoritari o d'Estat. Els llibertaris perseguim un canvi radical en la societat. En canvi, el comunisme autoritari suposa un simple canvi en les formes: l'explotador en aquest cas no és l'empresari sinó l'Estat, però l'explotació persisteix.

I aquí hi ha la clau, el perquè de tot plegat :l'apropiació dels mitjans de producció per part d'uns pocs. I la resta, les masses treballadores, a servir-los de carn de canó per un sou, per la vida

Quadre obrer de principis de segle XX/ Arxiu Pèsol Negre

En el Comunisme Llibertari els mitjans de producció no són nacionalitzats sinó col·lectivitzats. És a dir, les fàbriques i les terres estàn directament en mans de qui les treballa (no en mans de l'Estat), i és l'assemblea de treballadors -sense jerarquies- qui decideix sobre la producció i la distribució del treball. En quant a la distribució de beneficis, és equitativa i assegurant sempre les necessitats bàsiques per a tothom.
La lluita pel Comunisme Llibertari no és per unes millores laborals, ni per una reducció de la jornada laboral... : és una lluita per la dignitat humana, contra l'explotació de l'home per l'home.

Contra el treball assalariat ! Contra el treball inútil ! Visca el COMUNISME LLIBERTARI !!

Sísif

La gallina ha dit que prou: ja no vull pondre cap més ou
A fer punyetes aquest sou que fa tants anys que m'esclavitza!!
La gallina ha dit que no : visca la revolució!!!

Funcionarius sapiens patiens

Me refiero a ellos y a ellas. Nuestros cultísimos y sufridos educadores. A las más madres de todas las madres y los más padres. Capaces de juzgar a toda una generación o a dos o a tres y a sus progenitores y al poder político.
Mártires de los devaneos legislativos y víctimas de adolescentes desahuciados.
Acomodados. Casados. Rejuntados o divorciados. Generalmente asexuados o con dependencia sexual manifiesta, incluso compulsiva, eso sí, siempre extraoficial.
Oficialmente aburridos. Patéticos o a lo sumo mediocres, ostentando un sentido del humor rancio y un corporativismo hipócrita.
Pagando una hipoteca por esa vivienda unifamiliar o ese piso céntrico y conduciendo un Megane o un Focus o ese todoterreno antichoque que les da sensación de seguridad.....,o bien el Volswagen de la profesora de educación física, sí la que tú también conoces.....
Acostumbran a coeducar a sus descendientes y a la señora de la limpieza, si se da el caso, a la que, por cierto, han contratado para hacerle un favor económico y que conocieron el día que su niño rompió la cisterna del W.C al colgarse para recuperar una cosilla....
Los suegros de alguno son muy mayores, no pueden mantenerse autosuficientes y malcrían a los niños. No hacen más que mirar "la uno", sobretodo "Cine de barrio", y eso no es políticamente correcto. La pena es una residencia asistida , o sea , un asilo de los cojones.
Acostumbran a ejercer su derecho al voto decantándolo hacia la izquierda inoperante y mantienen una crítica victimista y continuada hacia las instituciones que mantienen su modus viventi. A su postura la califican de inconformismo militante el reflejo que se deriva es más bien de burguesía cortesana.
Pretenden ejercer de interfase con respecto al mundo laboral a una generación de adolescentes granudos, pelados, peludos, histéricos, históricos, ingenuos, inconformistas, conformes, psicóticos, bipolares, porretas extasiados, mimados desahuciados, hijos ignorados, nietos acogidos, moros inmigrados, chinos explotados, hiperactivos desquiciados, maltratadores maltratados y futuros abogados.
Sí, ellos que nunca se han ensuciado las manos, ni de grasa ni de mierda.
Ellos confían tanto en sus propias posibilidades que optan por llevar a su prole a colegios privados.
Prohibido fumar en el centro.
Todo es relativo.
Ves a vomitar y sigue leyendo.

la Seño

Propuesta adjunta de nuevos créditos variables para una mejor aplicación de la propedéutica educativa al ámbito laboral real:

◢Limpiando WCs después de 12 horas de servidumbre voluntaria.
◢Cómo mirar a un jefe /jefa en función de sus tendencias /intenciones sexuales operantes.
◢Cuándo poner una denuncia por acoso y a quién.
◢Para qué levantarse cada mañana.
◢Qué pedir en el Bar Paco para conservar el anonimato.
◢Cómo vestirse para ir de compras.
◢Sumisión retroactiva. Cómo sacar provecho del victimismo.
◢Seguridad imperativa. Cómo explotar la servidumbre de los demás. (Puntúa para oposiciones diversas)
◢Adicciones alternativas. Cómo sobrevivir a / con las drogas legales.
◢Técnicas de parasitismo operativo para supervivientes.(Obligatorio para mayores de 30 años sin gastos domiciliarios)

<<notícia breu>>

La Salle és un col·legi privat i catòlic. I com a catòlics que són la seva mentalitat és accentuadament reaccionària. I sinó preguntin als alumnes de la Salle-Berga que a cada vaga veuen com els intenten coartar la seva llibertat. Va passar en la manifestació contra la LOU, i últimament en la manifestació contra la guerra. En aquest últim cas la direcció del col·legi ha enviat als pares dels alumnes una circular denunciant el fet que alguns alumnes seguissin la vaga i apel·lant a l'ordre i a la resignació cristiana -que tan perjudicial ha estat per la història de la humanitat-
Si l'oposició dels lasalians a les vagues no és més radical és simplement perquè l'estat reconeix el dret de vaga. Tot i així la pressió és important sobre els estudiants. Al Cèsar el que és del Cèsar i a déu el què és de déu. I al poble la llibertat. Llibertat per defensar els nostres drets. Llibertat de vaga!
Que l'església i totes les institucions catòliques deixin d'entorpir l'evolució de la humanitat. Deixeu pas al lliurepensament. Deixeu pas a la llibertat d'expressió. Un món nou habita dins nostre. Aviat serà davant dels nostres ulls i no podeu fer-hi res.

Sísif

<<Debat>>

L'anarquisme més necessari que mai

Arrel de la lectura de l'article del company Guillem al passat número del Pèsol Negre, m'agradaria dir-hi la meva. El company Guillem sosté que les teories anarquistes són caduques pel seu rebuig a l'estat i pel seu posicionament identitari de les subjectivitats. Sobre el primer aspecte cal dir senzillament que l'anarquisme està en contra de tot poder coercitiu i per tant en contra de l'estat i del capital. Anar en contra de l'estat no és anar a favor del capital. En aquest cas ets tu el qui té una idea molt constrenyedora de l'anarquisme, que evidentment no és només voler prescindir de l'estat. Els llibertaris entre altres coses, hem treballat i treballem per tal de construir una nova cultura i una nova societat al marge de la burgesa, basada en l'obediència i l'autoritat. No hi ha cap contradicció en estar en contra del poder coercitiu de l'estat i alhora en contra del poder coercitiu del capital, només faltaria. Mai han existit anarco-capitalistes, sols en l'enginy literari de Pessoa. Tota la demagògia dels suposats anarquistes de dretes, es basa en tergiversar la natura de l'estat. Fixat sinó en que cap neoliberal, per més que ho sigui, mai voldrà sincerament la desaparició de l'estat, sinó que simplement pretén la reducció de la seva activitat a la que li és pròpia per naturalesa: la coerció, el control i la defensa dels interessos de classe dels que en formen part. Això vol dir l'eliminació de tota activitat de gestió i protecció social, activitats que l'estat va exercir en una conjuntura concreta i com a mal menor per als interessos dels qui en realitat representa.
La perillositat dels pensaments identitaris és evident, siguin quins siguin i és per això que hem fa especial gràcia la teva alerta respecte els que ens manifestem com anarquistes -malgrat conèixer les limitacions i perillositats que això comporta-. Dic això perquè en una comarca com aquesta, es fan manifestos de manera general i constant els perills que assenyales de les identitats i això no afecta majoritàriament als que manifestem la nostra identitat com anarquistes, sinó més aviat als que diuen que són nacionalistes o simplement catalans. És per tot això, que algú digui aquí que és anarquista, hem sol provocar més alegria o admiració que no pas por.
D'altra banda, els petits problemes que hi va haver entre col·lectius, no venien en absolut d'idees preconcebudes a partir de suposades ideologies sinó que venien de la praxis. Venien d'experiències com la plataforma "Berga es Mou", ni més ni menys. A més, alguns i no nosaltres, van valorar negativament el treball conjunt a la vaga. I prefereixo no remenar més el tema, però en tot cas fou la praxis la que ens enfrontà i no cap teoria. Pel que fa al reguitzell de preguntes que fas sobre la praxis d'alguns, m'estimo més no respondre, ja que prou feines tinc amb les meves misèries i a més, si respongués el sarau seria considerable. La praxis ens defineix i diferència. Per mi no ho fa com a heretges o no, sinó més aviat com a gent compromesa que respon i gent que no fa res més que passejar per locals diversos. També diferencia als que amb honestedat donen la cara i els que en un futur relativament proper estaran a l'altre costat de la barricada -si no ho han estat sempre-. Per a molts, la ideologia és una forma d'actuar, i els nostres esforços, disgustos, frustracions i conflictes ens costa.
En els darrers anys l'activitat llibertària al Berguedà ha augmentat molt. També la d'altres col·lectius, i crec i dic sincerament que tant de bo arribi aviat una entesa de mínims entre tots per tal de comunicar-nos i actuar junts quan calgui i quan vulguem. Tant de bo. Jo no sóc tant optimista com tu. Crec que és perquè t'ho mires de lluny i per això els números de l'antagonisme et quadren tant bé. Tant de bo m'equivoqui.
Per mi l'anarquisme és del tot vigent i necessari, ja que entenc l'anarquisme com la oposició a tot poder, com la lluita per la llibertat i la dignitat, com la pràctica que rebutja la reproducció d'allò que combat. De fet, des del meu punt de vista on hi hagi poder coercitiu -en la forma que sigui- sempre hi haurà anarquisme -en la forma que sigui-. Penso i visc l'anarquisme com tot allò antagònic als poders, a les coercions i a les obediències.
Finalment, vull afegir que és molt fàcil assenyalar els excessos d'acalorament dels companys, també dels "senzills". Tanmateix, en ocasions m'estimo molt més els sincers i senzills companys de lluita que no pas els potencials companys de copes. En tot cas, tant uns com els altres se'ls tria cadascú. Espero que ens podrem trobar en alguna ocasió darrera la mateixa barricada i no solament davant la mateixa barra.

Salut i anarquia!

Pep i tu

Entrevista a Manolito Díaz: un cantautor berguedà

Manel Diáz va néixer a Manresa ara fa 19 anys... Als catorze anys va venir a viure a Berga, on va començar a tocar la guitarra uns anys més tard. Actualment estudia segon de batxillerat i treballa a les tardes. És una de les persones més actives en el panorama musical berguedà. Segurament l'haureu vist tocant al carrer, alegrant una mica aquesta grisa ciutat, ja que aquest és el lloc on s'ho passa més bé tocant, per l'espontaneïat que comporta....
Avui estem amb ell i li hem preparat unes preguntes per fer-li.

Pròxims projectes de gravació?
L'únic projecte que es veu en un futur no gaire llunyà és una maqueta que té la intenció de contenir gran part de les meves cançons.
Així quan preveus que pot arribar a sortir?
Com que no tenim massa facilitats, ni econòmiques, ni de material , ni puta idea
En tenim? el treuràs amb més gent?
Home doncs sí, el centre d'Estudis Josep Ester Borràs ajuda econòmicament a que surti la maqueta, i a més, ara fa m'he ajuntat amb el Culell, el Joanet i el Pitus, o sigui que ja es pot parlar en plural.
O sigui que ja no ets tu i la teva guitarra?
Segueixo sent jo i la meva guitarra però ho comparteixo amb d'altres que a la vegada toquen amb mi, o sigui , que si els altres tenen idees per posar a les meves cançons també ho faran. A l'hora de composar segueixo sent jo i la meva guitarra.
Temàtica de les lletres? què vols comunicar?
Sempre giren al voltant del que visc, del que veig pel carrer, de les coses que passen a la vida. Vull comunicar moments d'alegria, tristesa ...de fet, sentiments que pot arribar a sentir qualsevol altre.
Així tothom es pot sentir identificat amb la teva música?
Sí, de fet sí, perquè normalment expresso algo que m'ha passat o passa al meu voltant i això li pot passar a qualsevol altre.
Així les teves lletres tenen contingut social?
Algunes sí, però d'altres no. Algunes son reivindicatives i d'altres parlen d'amor, o a vegades són simplement "caxondeo"
Què és el que més denuncies en les teves lletres?
L'únic que denuncio és que hi hagi gent que decideixi per tu, com per exemple en el tema de les drogues, encara que també es denuncia el masclisme, el conformisme, el capitalisme, l'explotació d'algunes immigrants que han de prostituir-se al nostre país, en definitiva , tot el que no m'agrada.
M'expliques què és el que no t'agrada, però què és el que proposes tu? en què creus?
Pos bàsicament crec en la llibertat.
En què t'inspires?
Home fumar canutos m'inspira bastant, però normalment la trobo, no busco l'inspiració, tot i que de vegades escric perquè tinc ganes d'escriure simplement.
La música com a finalitat en sí mateixa o com a mitjà per a canviar el que no t'agrada o els dos a la vegada?
Les dues coses a la vegada, encara que a través de la música tampoc es canvien moltes les coses, perquè prou que hi ha pijos que escolten Ska-P, "realmente lo que me gusta es tocar, a parte de que expresas un mensage, pero principalmente tocar".
Influències?
Des de rumbas, passant per punk, passant per hardcore, passant per tot el que et dongui la gana pos tot mesclat. Tot el que escolto.
Com definiries la teva música?
Com la banda sonora d'un bar o del carrer."Como una canción que podrías llevar toda tu puta vida colgando de la cabeza"
Quines aspiracions tens en el món de la música?
Cap.
Què en penses del món de la música?
"Que huele peste"
Per què?
"Porque todo esta vendido" i estic en contra de tot el que sigui vendre música que no sigui a preus raonables. Perquè es pot vendre música a 6 eurus o a 25.
A qui s'adreça la teva música?
A tota la gent que m'envolta i que és la que m'escolta però també a tothom a qui li agradi gaudir de la música, fins i tot a la mateixa gent que critico.
Toques en algun grup més o fas alguna altra cosa?
Doncs sí, toco el baix amb el grup Kolumna Metralla i canto i composo pel grup Ness, tot i que aquest està molt frenat últimament.
Alguna cosa a afegir o comentar?
Que com pensem els músics d'aquí , està la cosa molt xunga en el tema de poder expandir la nostra música a altres llocs encara que només siguin comarques properes. I també vull donar les gràcies al Centre d'Estudis Josep Ester Borràs.

Barrikada

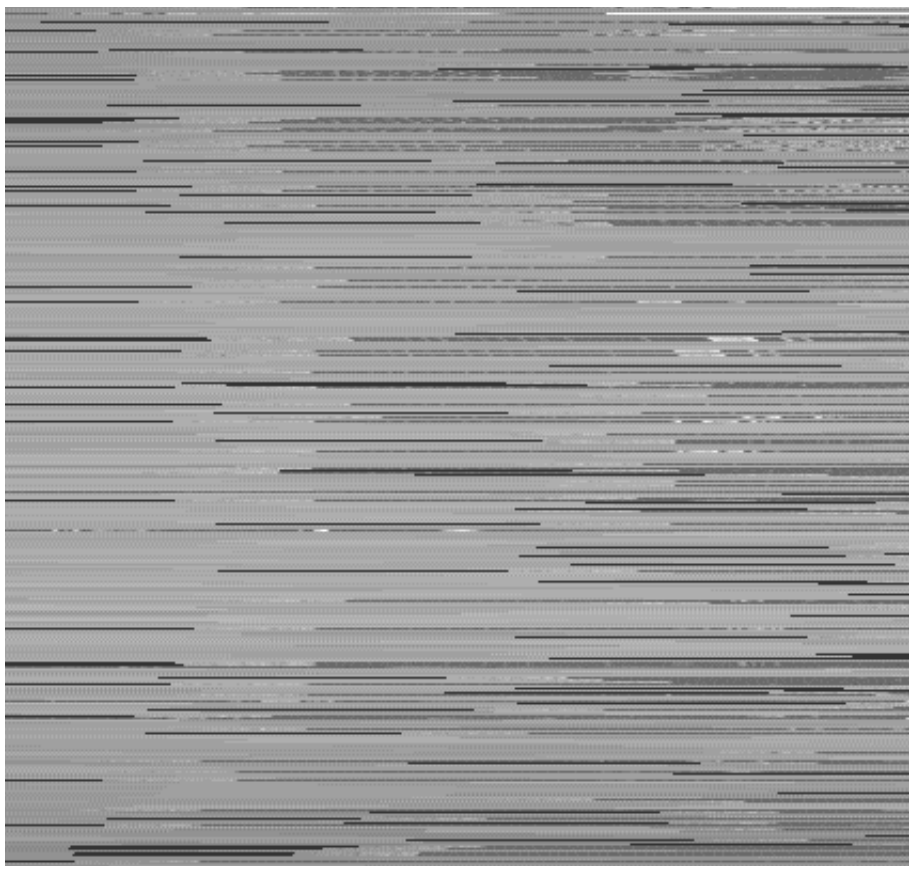

<<La cançó>>

Maria

Maria trabaja
en la barra de un bar
Por las noches se alterna
en qualquier lugar
está en nuestro país
de forma ilegal
Pues allí le juraron
mil lugares para trabajar

Y no volverá tonta, ingenua, María
Y no volverá jamás
en sus ojos solo hay odio y miedo; María
solo hay ganas de matar

Allí le juraron
mil lugares para trabajar
quatro en una familia
havia que alimentar
ella desesperada
buscando una salida
como otras tantas
se dejó embaucar

Y no volverá tonta, ingenua, María
Y no volverá jamás
en sus ojos solo hay odio y miedo; María
solo hay ganas de matar

Y yo estoy aquí pensando en ella; María
ya siento que voy a llorar
qualquier dia de estos; María
te encuentro tirada en un portal.

<<Debat>>

L'etern carnestoltes

Sembla ser, que l'innocent noi, que va provocar el primer debat escrit sobre les diferents ideologies no s'imaginava que això portaria tanta cua. Per el que veig encara hi ha gent que tenen discurs per estona, per tant dedueix-ho que aquest tema és totalment actual deixant fora de lloc els qualificats fets com: passat de generació, d'altre mil·leni, arcaic etc...
Els debats sempre són interessants perquè d'alguna manera i sense donar-se compte alguns atrevits autors deixen al descobert part dels seus punts febles i contradiccions, i això és bo, perquè sempre es pot aprendre dels propis errors i d'aquesta manera continuar en el llarg aprenentatge de la vida. Si volem, aquesta revista ens pot ajudar a tots a ser cada dia millors.
Encara que no vulguem, tots estem dins del sistema capitalista i per tant, tothom desitja un bon lloc de treball amb una bona remuneració econòmica, per així poder formar part de la gran societat de consum i benestar. A partir d'aquest punt, tothom oblida (ignora) les seves idees revolucionàries d'abans, automàticament passen a "millor vida".
Dins d'aquest sistema, conceptes com: solidaritat, autogestió, revolució social etc.. senzillament no existeixen, per tant, tot queda reduït a un "salvat com puguis". Avui es més fàcil trobar àcrates amb uns 20 anys d'edat, que no pas amb més de 34. La major part de la gent, estan vençuts pel sistema, les seves pròpies famílies els tenen agafats pels collons, i a més, també són persones endeutades. Caldrà recordar que dins de nosaltres sempre ens ha de quedar una part incombustible i molt nostra, segur que sí! També tenim de recorda-li al món que ells, els capitalistes tan sols tenen els diners però nosaltres podem tenir el poder de la majoria. Aquesta capacitat per transformar la seva societat injusta i repressiva per una altra totalment diferent, tan sols la tenen els explotats i desheretats del món.
He de contestar a l'article signat per Guille, dient per començar que m'agraden molt les possibles "irritacions" provocades per alguns, perquè així em sento motivat per treballar i pensar sobre la qüestió. El teu escrit encara que sembla força cristià (sembla inspirat per un capellà jove) el considero molt poc encertat. Primer: no som germans, ni companys ni anem amb el mateix vaixell, aquesta és la crua realitat. Normalment no sóc amic de desconeguts. Segon: l'anarquia mai pot estar condicionada per cap teoria ni personatge, la seva força i raó de ser va molt mes enllà de qualsevol escriptura i fins hi tot de nosaltres mateixos. Mai he sigut creient de cap doctrina, ni seguidor dels grans teòrics, més aviat amic de la gent senzilla i d'acció, procurant fer unitat amb tots aquells que cultiven i ofereixen coherència, solidaritat, creativitat, sinceritat etc.. Tercer: tinc els meus dubtes sobre l'existència d'una majoria llibertària dins de l'ateneu del C/ Pinsania, en canvi no puc dir el mateix d'altres entitats i grups de Berga. L'anarquia, com alternativa possible deixa uns camps molt oberts (res de tanques) i un rastre molt dolç i temptador per tots aquells llaminers esquerrans i d'altres que no han trobat mai cap recolzament per les seves promocions. Per això és molt important el debat intern dins del moviment llibertari, per violent que a vegades pugui semblar.
Segons el Sr Guille a partir d'ara, qualsevol grup de feixistes, bolxevics, llepafils etc.. també podran anomenar-se llibertaris perquè clar ell solet s'ha encarregat de deixar a l'anarquisme orfe d'història, identitat, personalitat etc... per això, només són paraules que no pertanyen a ningú ni tenen cap significat, aquesta és la nova metamorfosi àcrata del SR Guille. Quart: si creus que els meus comentaris estan de més, jo crec que alguns d'altres ja fa temps que fan pudor. Si estàs totalment alineat amb la gent de l'ateneu, em sembla perfecte, però no puc acceptar el teu subtil intent de censura, ni cap perdó diví al crit de "tots som germans". La vida ens diu que moltes històries i mogudes han començat amb molt "roce", però també moltes han acabat a pals, per tant el famós "roce" el deixarem a part i que cadascú el faci servir d'una manera més personal i no com un eslògan o condició social.
Per acabar, tinc de dir que una "resistència" fabricada entre copes i d'altres, es comparable a la mateixa que pugui oferir CiU (per exemple) al sistema actual. D'aquests "resistents" n'hi ha per tot arreu.
Aclariment: no és la meva intenció ofendre a cap llibertari, no cal dir que la nostra personalitat contestatària sempre està a flor de pell. Desitjo realment, que algun dia tots els llibertaris berguedans ens poguem donar la mà i junts poder avançar encara més.
Visca l'anarquia! Visca el moviment llibertari!

Àngel